

De Goddelozen/8

TU/e-ambassadeurs/12

Onderzoek/18

13 april 2006 / jaargang 48

Cursor/28

/3 Collegegeld trage studenten omhoog
/5 HDTV voor 1400 studenten
/6 Schenking voor polymeeronderzoek
/7 Totelos-team naar eredivisie
/15 English page

Informatie- en opinieblad van de Technische Universiteit Eindhoven. Redactie telefoon 040-2472961 e-mail cursor@tue.nl

‘Miljard erbij voor onderzoek’

Het kabinet moet jaarlijks één miljard euro extra investeren in kennis, wil het universitaire onderzoek niet in gevaar komen. Dat stelt de Commissie Dynamisering in een advies dat deze week openbaar werd gemaakt. Onder leiding van NWO-directeur Hans Chang presenteerde de commissie zeventien maatregelen om het Nederlandse onderzoek te bevorderen.

Willen de maatregelen succesvol zijn, dan acht de commissie het in de eerste plaats noodzakelijk dat universiteiten, bedrijfsleven en overheid hun onderlinge verhoudingen verbeteren. De overheid moet het voortouw nemen en structureel één miljard euro extra per jaar in kennis investeren. Daarvan moet vijfhonderd miljoen rechtstreeks naar de universiteiten: driehonderd miljoen voor het carrièreperspectief van jonge onderzoekers en tweehonderd miljoen voor de bedreigde alfa- en gammadisciplines. De situatie van die laatstgenoemde disciplines noemt de commissie ‘zorgelijk’. De universiteiten moeten dan voortaan wel precies laten zien waaraan ze hun onderzoeksbudget besteden. De resterende vijfhonderd miljoen moet via onderzoeksfinancier NWO worden verdeeld onder goede onderzoekers.

Een ‘majeure wijziging’ van het onderzoeksstelsel vindt de commissie-Chang niet nodig. Het Nederlandse onderzoek is van niveau en betrekkelijk efficiënt. Veertig procent van de financiering wordt dankzij de tweede en derde geldstroom al toegekend op basis van prestaties. De eerste geldstroom hoeft daarom niet nader te worden ‘gedynamiseerd’. Ook de onderzoeks-evaluaties zorgen voor voldoende dynamiek. Bij de verdeling van onderzoeksbudget houden bestuurders al ‘nadrukkelijk’ rekening met de uitkomsten. Om dit te stimuleren, moet de overheid de universiteiten eenmalig honderd miljoen toeschuiven, adviseert de commissie. Dat geld is nodig om goede groepen extra middelen te kunnen geven, maar ook om slechte groepen af te bouwen en alle ‘arbeidsrechtelijke consequenties’ af te kopen.

Budgetneutraal

Twee weken geleden meldde Delta, het blad van de TU Delft, dat men verwacht dat de dynamisering van het onderzoek de Delftse universiteit jaarlijks ‘enkele miljoenen’ gaat kosten. Mr. Ben Donders, beleidsmedewerker van het College van Bestuur van de TU/e, ziet dat zeker niet gebeuren in Eindhoven: “Wij verwachten een budgetneutrale operatie”. (HOP)/●

Student mazzelt in Postcodeloterij

‘Mijn ouders geloven nooit dat ik gewonnen heb’, kopte het Eindhovens Dagblad vorige week, donderdag 6 april. Het was een dag nadat tweedejaars student Werktuigbouwkunde Tom Corstjens Postcodeloterij’s Gaston met zijn cameraploeg op bezoek had gehad. “Mijn moeder zei: ‘Ja ja, dat zal wel’, toen ik haar vertelde van de 250.000 euro die ik had gewonnen. En mijn vader heeft me wel vier keer teruggebeld voordat het tot hem doordrong. Inmiddels geloven ze me. Afgelopen weekend ben ik met die grote cheque bij ze langs geweest”, vertelt de gelukkige winnaar. Corstjens was één van de slechts twee bewoners van het Pastoor Van Arsplein in Eindhoven die een bedrag van een half miljoen mochten verdelen. En dat terwijl hij daar niet

eens meer woont. “Ik ben anderhalve maand geleden verhuisd, maar ben wat lui met het wijzigen van mijn adressen. En ook bij de Postcodeloterij deed ik nog op mijn oude adres mee.” Gelukkig, zullen we maar zeggen. De student heeft nog geen grote plannen met het geldbedrag, dat door de kansspelbelasting overigens nog wordt afgeroomd tot dik 175.000 euro. “Ik kan eindelijk die klassieke Opel Kadett kopen die ik al een tijdje op het oog heb.” Verder heeft Corstjens een goede hulp aan zijn vader, die bij een bank werkt en daar de meer vermogende klanten bedient. Corstjens: “Dat begint bij mensen die een ton over hebben. Daar hoor ik nu ook bij; wel grappig”.

Foto: Bart van Overbeeke

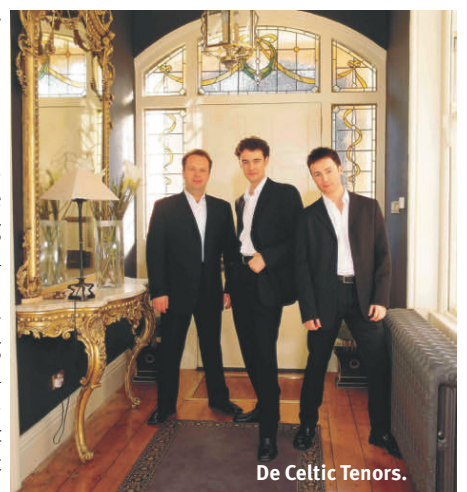
Binnenstad decor voor verjaardagsfeest TU/e

Zelden zal de TU/e nadrukkelijker aanwezig zijn geweest in het centrum van Eindhoven dan over twee weken het geval is. Vanaf 27 april wordt met een veelheid aan festiviteiten de vijftigste verjaardag van de universiteit gevierd. Zowel de studenten als de bewoners van Eindhoven komen ruimschoots aan hun trekken.

Volgende week vrijdag, 21 april, staat al de terugkomdag voor oud-studenten van de TU/e op het programma. ’s Morgens staat het thema ‘Health & Technology’ centraal, ’s middags verzorgen de faculteiten een programma. Het Alumnibureau verwacht dat ruim duizend alumni hun opwachting zullen maken.

Nog geen week later, op donderdag 27 april, vindt vanaf drie uur ’s middags de officiële viering van de vijftigste dies natalis plaats in de stadskerk Sint Cathrien. Koningin Beatrix, onderwijsminister Maria van der Hoeven en staatssecretaris Mark Rutte zullen er getuige zijn van de uitreiking van drie eredoctoraten en van een uitvoering van Het Brabants Orkest. ’s Avonds komen dan de studenten aan de beurt. Op de Markt wordt afgetrapt met een optreden van het Harry Roumen Dans & Show Orkest; een eenmalig initiatief van muzikanten afkomstig van het Eindhovens Studenten Corps (ESC) en de Federatie van Studentenverenigingen Eindhoven (FSE). Daarna volgt de populaire band Bløf en

feestband Lijn 7 sluit de avond af. Tweevoudig wereldkampioen kunstfluiten Geert Chatrou is op het laatste moment nog gestrikt voor zijn medewerking aan het Stadsfeest op vrijdag 28 april. Samen met het Philips Symfonie Orkest en de Celtic Tenors gaat Chatrou vanaf half negen ’s avonds de inwoners van Eindhoven en omgeving trakteren op een Night of the Proms. Nummers van de Beatles, Queen en Roy Orbison staan op het repertoire. Op zaterdag 29 april is de Heuvel Galerie vanaf tien uur het decor voor het

De Celtic Tenors.

Techniekfestival. Door middel van demonstraties wordt het publiek op deze koninginndag de beginselen van wetenschap en techniek bijgebracht./●

Zie voor meer informatie: www.50jaartue.nl

(Advertentie)

Machinekamer, controlekamer, torpedokamer. Wat is het zonder bovenkamer?

Geavanceerde technologie staat of valt bij hoogopgeleide mensen. ook bij de krijgsmacht. Daarom is er de HiTec-masterclass. Een post universitair programma voor studenten waar je de kans krijgt TNO en de krijgsmacht beter te leren kennen en kennis uit kunt wisselen.

Kijk op www.hitecmasterclass.nl

Tiny Foolen

“Waarschijnlijk kom ik dadelijk tijd tekort”

Gerard Verhoogt
Foto: Bart van Overbeeke
Waarschijnlijk is hij op dit moment de TU/e-medewerker die hier het langst werkt. Nog even tenminste. Eind deze maand neemt Tiny Foolen, medewerker van de Dienst ICT, na 44 jaar namelijk afscheid van de universiteit. “Hoe langer je ergens bent, hoe meer je praat over wat geweest is en dat het vroeger leuker was.”

Op zijn zestiende kwam Foolen van de lts, waar hij de opleiding fijn metaal deed, naar de Centrale Technische Dienst van de toenmalige Technische Hogeschool Eindhoven. “We zaten in de W-hal, één van de eerste gebouwen op de campus die klaar waren. Mijn eerste klusje was het maken van trekstangen waarmee onderzoek werd gedaan naar metaalmoetheid. Maar we maakten, vooral in de opleiding tot instrumentmaker,

ook wel schuifmaten en micro-meters. En soms maakte je onderdelen waarvan je niet eens wist waarvoor ze bedoeld waren.” In 1967 verhuisde Foolen naar het Laboratorium voor Radio- en Televisiebuizen van de faculteit Elektrotechniek, waar hij onder andere het binnenwerk van elektronenbuizen maakte: “Dat was secuur werk. Soms had je alleen wat schetsen; dan moest je maar uitzoeken hoe het moest. Daar kon je wel een aantal weken en soms maanden aan werken. Dat kon ook heel frustrerend zijn; als de onderzoeksresultaten niet goed genoeg waren, werd het materiaal gewoon in de vuilnisbak gegooit”. De buizen evolueerden naar halfgeleiders en er kwam een chipslab; Foolen evolueerde, via cursussen en bijscholingen, van fijn-instrumentmaker naar halfgeleidertechnoloog. Tussendoor werkte hij nog even aan de faculteit Werktuigbouwkunde, later vroeg decaan Van Bokhoven van

Elektrotechniek hem voor EFFIC, de Eindhovense Faciliteit voor Integrated Circuits. Foolen: “Dat was in de eerste plaats bedoeld voor studenten die in het practicum IC geïntegreerde schakelingen ontwierpen die door EFFIC gemaakt werden. Uiteindelijk werd EFFIC opgeheven; rond 1993 kon ik op zoek naar een nieuwe job binnen de TU/e”. De directeur van het toenmalige Rekencentrum wilde in die tijd een helpdesk opzetten, waarvoor Foolen wel wat voelde: “Ik hobbyde thuis al wat met de computer voor de tennisvereniging: ledenbestanden en de competitie bijhouden in een atabase, van die dingen. Dus volgde ik een aantal praktijkgerichte cursussen om in die functie te kunnen gaan werken”. Inmiddels is de helpdesk uitgegroeid tot de Dienst ICT, met een front-officeteam waarvan Foolen lid is. Voor de diverse diensten en faculteiten van de

TU/e houdt het team zo’n vijftot zeshonderd systemen in de lucht. Foolen is altijd aan de TU/e gebleven. Waarom? “Ik heb het hier altijd goed naar mijn zin gehad. Je hebt wel eens een minder leuke periode, zoals bij de opheffing van EFFIC; dan is het even zuur. Maar ik was 45; wat moet je dan extern nog zoeken? In het bedrijfsleven had ik gewoon op straat gestaan, hier heb je intern allerlei mogelijkheden. En als je wat ouder wordt, kies je ook eerder voor zekerheid.” Is het na 26 april, zijn laatste dag, echt mooi geweest? “Ik dacht van wel, na 44 jaar werken. Of het leuker is geworden in de loop der tijd? Je vervalt, terugkijkend, makkelijk in clichés; dat het vroeger beter was en zo. Hoe langer je ergens bent, hoe meer je praat over wat geweest is en dat het vroeger leuker was.” En is dat zo? Foolen: “Niet echt; nu is het óók

leuk. Maar wat is leuk? Je doet je werk en zonder plezier houdt je het niet zo lang vol. In het begin was het overzichtelijker, je kende iedereen. We zijn wel eens met de afdeling een uurtje naar de fruitboomgaard van de baas gegaan om daar met pijl en boog te schieten, tussen de bedrijven door. Zoiets kan nu niet meer”.

Toekomstplannen? Foolen: “Gewoon doorgaan met leven. Ik kan leuke dingen nu ook overdag doen. Hobby’s genoeg: golfen, tennissen, tekenen en schilderen - en een eigen huis vraagt ook veel tijd. Mijn zoon en zijn vriendin hebben net een eigen huis gekocht en ook daar moet af en toe geklust worden. Verder hebben we een kleinkind en is er een tweede op komst, van onze dochter in Portugal die we een paar keer per jaar opzoeken. Dus angst voor het zwarte gat heb ik niet; waarschijnlijk kom ik dadelijk tijd tekort”./ ●

Cursor/Colofon

© 2006. Auteursrechten voorbehouden.
 Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur.
 De redactie behoudt zich het recht voor om aangeboden artikelen te wijzigen.

Redactie Han Konings (hoofdredacteur), Chriz van de Graaf, Jim Heirbaut, Ivo Jongsma, Brigit Span, Monique van de Ven (a.i. eindredacteur), Enith Vlooswijk **Aan dit nummer werken verder mee** Elke van Cassel, Ruben Libgott, Benjamin Ruijsenaars, Bram Verhees, Paul Weehuizen **Foto’s** Bart van Overbeeke, Bram Saeyns **Lay-out** Esther Valk **Redactieraad** prof.dr.ir. Maarten Steinbuch (voorzitter), drs. Joost van den Brekel, Agnes van Hemert (secretaris), prof.dr.ir. Han Meijer, Wouter Schilpzand **Basisvormgeving** Koos Staal bno **Druk** Drukkerij E.M. de Jong B.V. Baarle-Nassau **Advertenties** Bureau Van Vliet BV, Passage 13-21, 2024 Zandvoort, tel. 023 - 5714745 **Redactie-adres** TU/e, W-hal 1.25, postbus 513, 5600 MB Eindhoven, tel. 040 - 2472961/2474020, e-mail: cursor@tue.nl, www.tue.nl/cursor. Cursor is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau (HOP)

TU/e technische universiteit eindhoven

De week van/Tristan

Tristan van Hoek is student Werktuigbouwkunde en was afgelopen week één van de deelnemers namens de TU/e aan de VPRO-universiteitsquiz.

Maandag. ’s Morgens vroeg met mijn teamgenoten een afspraak bij Cursor om te vertellen over onze deelname aan de UQ2006. Hierna volgde een fotoshoot in het Auditorium. De rest van de middag mijn tijd besteed aan mijn afstudeerwerk bij DAF en ’s avonds al het één en ander voorbereid voor de stelling die ik tijdens de quiz moet verdedigen in de retoricaronde.

Dinsdag. Na de lunch een afspraak met het team om de argumenten voor de stelling te bedenken. Na lang bakkeleien een aantal argumenten en voorbeelden op papier gezet. ’s Avonds, tijdens een scoutingvergadering in Tilburg, gelijk maar de rede uitgeschreven en doorgemailed naar mijn teamgenoten.

Woensdag. De gehele dag gewoon bij DAF gewerkt en tijdens alle dode momenten de rede geoefend en bijgeschaafd. ’s Avonds, zoals elke woensdagavond, geoefend met de band Whistling Moon Travellers in Gilze.

Donderdag. De grote dag: om 08.30 uur stonden we bij het Hoofdgebouw, waar we opgehaald werden door een bus, geregeld door de TU/e. In Hilversum aangekomen volgde er een dag van wachten, want dat is tv maken. Na veel koffie, spanning en instructies dan eindelijk de opnames. Een spannende strijd volgde, waarin wij gelukkig als winnaars uit de bus kwamen. Na ontvangst van vele felicitaties en een geschenk van de tegenstander, de Radboud Universiteit Nijmegen, vertrokken we moe en voldaan weer richting Eindhoven.

Vrijdag. Back to reality: heb me weer volledig gestort op mijn afstudeerwerk bij

DAF. ’s Avonds terug naar Gilze waar ik bij de scouting altijd mijn avondmaaltijd nuttig en waar daarna gelijk de bijeenkomst volgt.

Zaterdag/zondag. Een weekend gevierd zoals een weekend hoort te zijn: relaxed dus. Zaterdagavond met mijn vriendin naar de Comedynight in De Effenaar geweest. Dat is zeker een aanrader! Morgen gezamenlijk de uitzending bekijken. We zijn toch benieuwd hoe het op tv overkomt.

‘Collegegeld naar 8150 euro voor te trage studenten’

Het College van Bestuur wil, wanneer in Nederland het leerrechten-systeem ingevoerd is, het collegegeld voor studenten die geen leerrechten meer hebben, verhogen naar 8150 euro. Dat staat in het concept-Instellingsplan 2006-2009.

Volgens collegevoorzitter ing. Amandus Lundqvist is in 3TU-verband tot deze maatregel besloten. De verhoging moet studenten stimuleren tijdig klaar te

zijn met de opleiding. Zoals het er nu uit ziet, krijgen studenten voor zowel de master als de bachelor een jaar leerrechten méér dan de duur van de opleiding. Overigens is de genoemde 8150 euro gebaseerd op het huidige prijspeil. De maatregel zal echter waarschijnlijk pas in augustus 2010 kunnen worden ingevoerd, omdat tot die tijd een wettelijk maximum geldt voor het collegegeld van tweemaal het wettelijk bepaalde college-

geld. Het daadwerkelijke nieuwe bedrag zal dus hoger liggen dan 8150 euro.

De definitieve besluitvorming over het Instellingsplan vindt plaats in de komende universiteits-raadsvergadering, op maandag 24 april. Daarna heeft de U-raad geen invloed meer op het voornemen, omdat het orgaan geen formele bevoegdheid heeft bij de bepaling van de hoogte van het collegegeld./•

Dikke winst, geen finaleplaats

Het team van TU/e-studenten heeft in de universiteitsquiz van de VPRO, de UQ2006, glansrijk de equipe van de Radboud Universiteit Nijmegen (RUN) verslagen. Ondanks de winst is het toch uitgesloten dat de TU/e-ploeg naar de finale gaat. Dit doordat de universiteiten uit de eerste uitzending (Tilburg en Amsterdam) allebei een hogere eindscore hadden dan de TU/e'ers. Het RUN-team wist de Eindhovense vertegenwoordiging op twee van de vijf onderdelen te kloppen: algemene kennis en retorica. In de twee vakkennisrondes en in de doe-denkronde werd Nijmegen echter ruimschoots ingepakt door de drie Eindhovense masterstudenten. Nadat alle

vijf rondes doorlopen waren, stond er een duidelijk verschil op het scorebord: TU/e 104, RUN 73. Helaas haalden de universiteiten van Tilburg en Amsterdam vorige week respectievelijk 132 en 117 punten. Daardoor zal het optreden van de Eindhovense deelnemers Tristan van Hoek, Guus Arts en Johan Mentink van maandag 10 april ook het enige blijven. Op één punt wisten de equipes van Eindhoven en Nijmegen de twee eerdere deelnemers wél te verslaan: de kijkcijfers. Deze week zagen 331.000 mensen de UQ2006, vorige week waren dat er 310.000.

Foto's: VPRO

Van zwaarden naar ploegscharen

Het Vredescentrum van de TU/e houdt samen met de bestuurscommissie Techniek voor Ontwikkelingsproblematiek op dinsdag 25 april de internationale conferentie 'Science, technology and peace'. Onder de noemer 'een extra Super TU/es-day' zijn in de Blauwe Zaal van het Auditorium de hele dag lezingen over dit onderwerp van experts uit verschillende disciplines.

Zo behandelt de Duitse natuurkundige Jürgen Altmann nieuwe technologieën en de toepassing ervan voor zowel geweld-dadige als geweldloze

situaties. Hij richt zich in zijn lezing met name op nanotechnologie. Diplomaat Edy Korthals Altes gaat in op de invloed van religie op oorlog en vrede en oud-minister van Defensie Bram Stemer-dink spreekt over de arrogantie van de macht. Daarnaast zijn er in de voormiddag tal van parallelsessies, met daarin onder andere presentaties over de conflicten in ontwikkelingslanden, het omzetten van gewelddadige naar civiele middelen -van zwaarden naar ploegscharen- en de filosofische en psychologische aspecten van oorlog en vrede. "De dag is een bijeenkomst

van experts en het is dan ook de bedoeling dat naar aanleiding van de conferentie een Europees onderzoeksproject wordt opgezet", zegt medeorganisator em.prof.Mag.Arch.ing.dr. h.c. Peter Schmid. "Misschien komen er zelfs nog wel nieuwe ideeën naar boven op de dag zelf."

Voorinschrijving

De conferentie is open voor iedereen en deelname is gratis. Voorinschrijving vóór 18 april is gewenst en voor deelname aan de gratis lunch zelfs verplicht./•

Kijk voor meer info op www.tue.nl/vredescentrum.

Computeren in de zon

Met je hoofd in de zon even een verslagje typen of op een grasveld sleutelen aan een Powerpoint-presentatie; het kan sinds kort. Onlangs leverde de Dienst ICT namelijk op verschillende buitenlocaties op het TU/e-terrein draadloze netwerkaansluitingen op.

Studenten en medewerkers kunnen voortaan ook buiten 'kabelloos' verbinding leggen met het TU/e-netwerk. Dit is het geval op de veldjes tussen het Auditorium, Vertigo en Hoofdgebouw, het grote veld bij het voormalige TEMA-gebouw en op het Laplace-plein. Ook onder de loopbrug naar N-laag en die van Vertigo naar Matrix hebben de laptops ontvangst. De zendpunten hebben een bereik van pakweg tweehonderd meter en een capaciteit van 54 megabit per seconde. "Daarbij moet je wel bedenken dat dat afneemt naarmate je verder van het zendpunt af zit te werken", legt Alexander van den Hil van de Dienst ICT uit. "En je moet de capaciteit verdelen over de mensen die op dat moment draadloos op het netwerk zitten. Maar ook buiten zal het prima werken zijn."

De laatste vier generaties laptops werken vanzelf op het draadloze buiten-netwerk. Oudere schoot-computers hebben een extra 'wireless'-insteekkaartje nodig. Van den Hil: "Iedereen die in de gebouwen van de TU/e

draadloos werkt, kan dat ook buiten. Het systeem is helemaal hetzelfde". Buitenstaanders die misbruik willen maken van het systeem, om bijvoorbeeld gratis te internetten, komen volgens Van den Hil van een koude kermis thuis. "Je moet gewoon inloggen op het TU/e-netwerk met je gebruikersnaam en wachtwoord." De nieuwe draadloze faciliteiten, die zijn uitgevoerd in het kader van de 'Wireless Campus' uit het instellingsplan van het College van Bestuur, hebben zo'n 25.000 euro gekost aan materiaal en externe expertise. Van den Hil verwacht dat er in de lente en zomer flink gebruik van zal worden gemaakt. "Je kunt niet de hele dag buiten werken, want dat houdt de accu van je laptop niet vol. Maar even een uurtje met je projectgroepje buiten wat doen, is nu mogelijk geworden."

Afspraak

Opvallend is dat TU/e-studenten en -medewerkers ook gebruik mogen maken van het draadloze internet op andere universiteiten en hogescholen, en vice versa. Deze afspraak hebben de Nederlandse hoger onderwijs-instellingen onder de naam Eduroam gemaakt. Van den Hil: "Hiervan wordt nu nog niet veel gebruik gemaakt, maar voor afgestudeerden of andere bezoekers van andere universiteiten zou het handig kunnen zijn"./•

In 't kort

Volgende week geen Cursor

In verband met de paasvakantie verschijnt er volgende week, op donderdag 20 april, geen Cursor. De eerstvolgende Cursor, inclusief een speciale lustrumuitgave, verschijnt op donderdag 27 april.

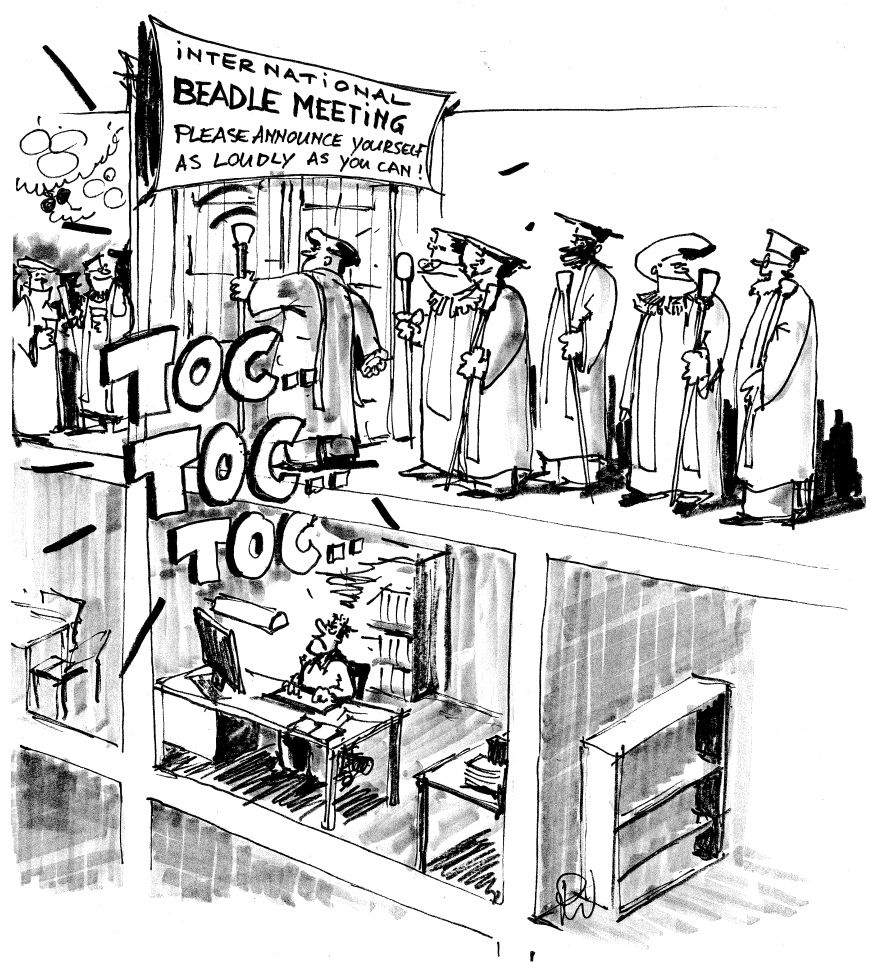
Bijwonen dies

Studenten en medewerkers die de diesviering op donderdag 27 april willen bijwonen en zich nog niet aangemeld hebben, kunnen vanaf komende dinsdag, 18 april, toegangsbewijzen afhalen bij het Bureau voor Promoties en Plechtigheden in het Hoofdgebouw (begane grond, kamer 13). Zonder toegangsbewijs is het niet mogelijk de plechtigheid bij te wonen. De aansluitende receptie in het Muziekcentrum Frits Philips, vanaf 17.00 uur, is vrij toegankelijk.

Feest Demos

Vanavond, donderdag 13 april, geeft Demos voor alle Eindhovense studenten een groot feest ter ere van haar 43e dies natalis. Studentenpoprockcoverfeestband Midnight Run treedt op en er is duizend liter gratis bier, wijn en fris te verdelen. Het feest in De Bunker begint om 21.00 uur, kaarten (te koop aan de deur) kosten vijf euro.

Ach en Wee

Pedellen wisselen ideeën uit

De ene pedel is de andere niet. Zoveel werd duidelijk op de Internationale Pedellendag, vrijdag 7 april aan de TU/e. Dat pedellen-functionarissen voor academische plechtigheden aan een universiteit- allemaal hun eigen manier van werken hebben, is het meest opvallende voor TU/e-pedel Leo Schepers (69). In een vorig leven werkte hij bij de Dienst Huisvesting. Sinds vier jaar is hij met pensioen, maar in 2001 werd hij één van de pedellen van de TU/e. "Op de pedellendagen spreken we over hoe het gaat aan de verschillende universiteiten. Dan zie je dat andere pedellen bijvoorbeeld ook de organisatie rond plechtigheden doen, terwijl

wij uitsluitend de uitvoering doen. Maar het gaat hier aan de universiteit erg goed; we hoeven niets van anderen over te nemen." Wat de pedel misschien wel zou willen overnemen, zijn de kleurige toga's en versierselen zoals die door pedellen in Angelsaksische landen worden gedragen. "Ik zou het leuk vinden als er bij ons ook wat meer kleur in zou komen." Op de Pedellendag kwamen 54 collega's van Schepers naar Eindhoven. Het dagvullende programma bestond uit het bekijken van kunst, een lezing en natuurlijk veel samen tafelen. Foto: Bart van Overbeeke

Het nieuwe bestek en servies van het restaurant in het Auditorium verdwijnen op grote schaal. De schade loopt in de duizenden euro's. De kans is groot dat een aanzienlijk deel van het eetgerei niet meer op de campus aanwezig is: gestolen. Reden voor Vox Populi om te stellen: mensen die worden betrap op het stelen van bestek en/of borden, moeten bij de politie worden aangegeven.

Janne Scharenborg (19)

Eerstejaars Bouwkunde

Het is verboden om bestek mee te nemen, het is gewoon diefstal. En als je het toch doet, moet er eigenlijk een sanctie op volgen. Ik denk alleen dat de politie niet voor elke gestolen vork naar de universiteit zal komen. Ik heb hier zelf nooit bestek meegenomen, maar ik kan me er wel iets bij voorstellen. Ik heb wel eens een glas meegenomen uit een café. Je hebt een mooi glas in je handen en daar loop je dan mee naar buiten. Maar ook dan loop je het risico dat je wordt gepakt. In tegenstelling tot in een winkel is het moeilijk om diefstal in het Auditorium tegen te houden. Het is heel gemakkelijk om met een dienblad met bestek te gaan wandelen en het ergens anders in een tas te stoppen. Het is misschien ook wel een beetje student-eigen om op die manier het keukengerei thuis aan te vullen.

Ton Beliën (57)

Netwerkinspecteur Dommelkwartier ('wijkagent TU/e')

Het is diefstal, je moet gewoon met je vingers van andermans spullen afblijven. Maar het is natuurlijk nog niet duidelijk of de spullen zijn gestolen of dat ze ergens in de kamers van mensen rondslingeren. In dit laatste geval kun je spreken van 'verduistering in dienstverband'. Maar dat is, wanneer het om bestek gaat, geen kwade opzet. Wanneer er echt sprake is van diefstal, dan kun je daar aangifte van doen, al zal de politie er niet altijd meteen mee aan de slag gaan. Er komen heel veel aangiftes

binnen en als we moeten kiezen tussen een gestolen vork en een mishandeling, dan laten we de vork even rusten, dat is een logische keuze. Echter, wanneer we weten dat in een studentenhuys zestig stuks bestek liggen, dan zullen we daar zeker even langsgaan. De cateraar zou ook eens per half jaar aangifte kunnen doen. Dan is het voor ons nog steeds lastig om actie te ondernemen, maar het kan in verband met een eventuele diefstalverzekering noodzakelijk zijn.

Huub van Gerwen (48)

Teamleider beveiliging

Er is in wezen geen verschil tussen het stelen van bestek of van een fiets. Maar mensen zien er ten onrechte minder kwaad in. Terwijl het toch om veel geld gaat wanneer iedereen ook maar één vork meeneemt. Als wij een diefstal constateren, wordt iemand zeker aangepakt, maar wij kunnen geen aangifte doen. Als het bestek van Albron is, moet dat bedrijf het aangeven bij de politie.

Ron van Elst (21)

Derdejaars Wiskunde

Het is zeker diefstal en je mag er ook tegen optreden. Het gaat gewoon ten koste van de kwaliteit van de kantine. Het is trouwens nooit in mijn hoofd opgekomen om die spullen te stelen. Haha, het is wel een goed idee! Ik ben ook in andere studentenhuizen de spullen nog niet tegengekomen, al zou het me niet verbazen als het door studenten is meegenomen. Voor mijn studentenhuys zijn de borden van Albron eigenlijk te mooi; ze zouden meteen kapot gaan, dat is zonde.

TU/e-complex is een levende geschiedenis.

En ik vind...

grondig is verbeterd. Bovendien is het TU/e-complex op uitstekende wijze met het stationsensemble verbonden en verderop met het vitale Philips-monument: De Witte Dame. Cruciaal is het feit dat de herbestemde gebouwen zoals het Auditorium, Vertigo en nieuwbouw zoals voor Scheikundige Technologie, Technische

De discussie rond de aanvraag voor een monumentenstatus voor enkele gebouwen roept diverse vragen op. Waarom niet het gehele TU/e-complex? En als er al sprake moet zijn van selectie, gaat het dan om een kwaliteitsvraag? En tenslotte: wat verstaan we onder een monument? Het TU/e-complex heeft, meer nog dan de diverse Philips-terreinen, een ensemblewerking die voor een 'booming town' als Eindhoven een belang heeft om de overgang van de kleinschalige verzameling van dorpen naar de vijfde stad van Nederland tot uitdrukking te kunnen brengen.

In de afgelopen jaren is in het TU/e-complex op stevige wijze ingegrepen. De gebouwen zijn vaak op een meer autonome wijze verbouwd en er is nieuwbouw gepleegd. Daartoe is eveneens het bestaande stedenbouwkundige plan naar een nieuw masterplan getransformeerd. De wijze waarop op het niveau van zowel de architectuur als de stedenbouw is ingegrepen, had een functionele noodzaak. Het concept van verandering is echter vooral te begrijpen uit de omslag van een moderne naar een postmoderne benadering. Dit komt neer op een verschuiving van een meer homogeen naar een heterogeen stelsel. De ingrepen, zo stelt de Monumentencommissie, hebben niet altijd tot kwaliteitsverbetering geleid. De kritiek op de aanpak van het Hoofdgebouw is volkomen terecht. Daarnaast is het opvallend dat de wat karakterloze architectuur van Fontys geen commentaar krijgt. Maar waarom kijkt deze commissie niet naar de goede voorbeelden? Het is immers duidelijk dat de kwaliteit van de meeste gebouwen

Natuurkunde en de Kamer van Koophandel toonaangevende voorbeelden zijn wat betreft de omgang met een monument. En wel om twee redenen. Allereerst zijn zij opgevat als 'vitaal monument' en niet als 'ziekelyk en dood monument' zoals de architect Aldo Rossi dit onderscheid reeds in 1965 maakte. Voorts zijn beide, nieuwbouw en vernieuwbouw, gebaseerd op soortgelijke, maar toegenomen inventiviteit als waarmee ooit het TU/e-complex is gebouwd. Jos Bosman heeft gelijk dat we ook naar 'onzichtbare' kenmerken moeten kijken, zoals de diagonale posities van Vertigo, het Hoofdgebouw en E-hoog, maar dan ook naar de magistrale en subtiële asymmetrische as vanaf het Auditorium. Maar het komt er in de dubbele vraag naar 'kwaliteit en monument' op neer om behoudzucht in te wisselen voor de aandacht voor 'kwalitatieve transformaties en de vaak onderliggende principes van lange duur. Het College van Bestuur heeft gelijk in zijn verzet tegen die krachten die het behoud verabsoluteren en een levende geschiedenis in de weg staan. Het geknoei aan het Hoofdgebouw is hopelijk een inspiratie om de meetlat voor kwaliteit hoog te leggen. Het is valse bescheidenheid om als CvB in een sigarendoos te moeten verblijven.

Prof.dr.ir. Gerard van Zeijl, em. hoogleraar Architectuurgeschiedenis & Theorie, TU/e-faculteit Bouwkunde

EUROPE'S MOST WANTED

WIN EEN INTERNSHIP IN NEW YORK

NEW!

VOOR DE
MSc IN GENERAL MANAGEMENT

Heb jij met succes je Bachelor in bv. Techniek, Chemie, Communicatie, Economie, of Psychologie afgerond? En nu?

Voorlichtingsmiddag op Donderdag 13 April 2006

Van 18.00 tot 19.00 uur

T-gebouw, Woudestein Campus, Rotterdam

www.rsm.nl of msc.info@rsm.nl
010 408 96 37

RSM
ERASMUS
UNIVERSITY

1400 Eindhovense studenten krijgen HDTV

Tientallen Eindhovense studentencomplexen hebben voor de zomer de beschikking over HDTV. High-Definition Television is een televisietechniek met een betere kwaliteit dan het huidige analoge PAL-, NTSC- of SECAM-systeem. De HDTV wordt mogelijk dankzij een netwerk dat elke gebruiker een capaciteit van minimaal twintig mb per seconde geeft. Daarbij moet de netwerkinfrastructuur iets worden aangepast.

SURFnet, het Nederlands computernetwerk voor hoger onderwijs en onderzoek, heeft in de loop van de jaren samen met Vestide, de eigenaar van de wooncomplexen, de studentenwoningen op glas-

vezel aangesloten. SURFnet wil de studenten hiermee een netwerk geven dat geen beperkingen kent. Met het opwaarderen van het netwerk voor HDTV wordt de weg vrijgemaakt voor diensten als videoconferentie en het digitaal volgen van colleges. HDTV vraagt zoveel capaciteit van een netwerk dat als dit kan, eigenlijk alle andere diensten ook mogelijk zijn. De complexen van Vestide, waar in totaal veertienhonderd studenten wonen, krijgen de beschikking over één of twee kanalen HDTV. Dit zijn Discoveryachtige zenders. De studenten hoeven niets extra te betalen, zolang er geen kanalen bijkomen die geld vragen. Ook worden twee grote beeldschermen ter

beschikking gesteld waarop HDTV kan worden bekeken. Die worden waarschijnlijk in wisseldiensten over de complexen verdeeld, zegt een woordvoerder van Vestide.

WK voetbal

Het is nog niet zeker of alles in de komende weken klaarkomt. Ook heeft Vestide nog een extraatje in gedachten voor de studenten. Als het financieel haalbaar is, wordt geprobeerd het WK voetbal via HDTV naar de studenten te brengen. Zij kunnen dan op hun laptop of tv naar de beste beeldkwaliteit kijken. Andere steden waar studenten dankzij SURFnet de beschikking krijgen over HDTV, zijn Groningen en Nijmegen./●

Student schenkt universiteit relaxed zitmeubel

Zitten, staan, hangen, liggen, lezen. Alles kan in zitelement 'Relax & Meet', wat bedenker Alexander Suma (26) betreft. Onlangs kreeg het betonnen object een plek naast De Zwarte Doos. De Bouwkunde-student deed de overdekte zitplaats cadeau aan de universiteit.

Suma maakte het ontwerp voor de stoel vorig jaar voor een internationale ontwerpwedstrijd van het Bureau International du Béton Manufacturé (BIBM), een belangenorganisatie van prefab-betonproducenten. En hij won de hoofdprijs, bestaande uit de daadwerkelijke productie van het winnende ontwerp en een geldbedrag van 750 euro. Het antracietkleurige meubel heeft nu voor vijf jaar een plek gekregen op de campus. Eén van de uitgangspunten van het ontwerp is

dat je makkelijker vrijuit praat als je een eigen, beschermde omgeving hebt. En die omgeving biedt de Relax & Meet stoel. Helaas zal er op de huidige plek niet vaak iemand in de buurt zijn om een gesprek mee aan te knopen. Suma ging er in zijn ontwerp vanuit dat er meerdere Relax & Meet-zitobjecten bij elkaar zouden komen te staan. Mogelijk komt het nog zover, want de Maas-trichtse woningstichting Servatius zou op zoek zijn naar een plaats om een groepje van de grote krulvormige stoelen neer te zetten. In afwachting daarvan staat de bekisting ervan thuis bij Suma in de schuur. Het is dure bekisting, vertelt de aankomend architect. "Drie timmermannen hebben er een maand lang aan gewerkt." Waarmee het prijskaartje voor de mal alleen op zo'n vijftienduizend euro uitkwam, op een totale prijs van vijfen-

twintigduizend euro. Suma studeert zowel Architectuur als Constructief Ontwerpen. Beide disciplines zijn terug te vinden in de stoel. Die zou door zijn vormgeving net zo goed een kunstobject als een zitelement kunnen zijn. Ook de constructie is doordacht: het zwaartepunt ervan ligt precies midden boven de voet. Verder dacht Suma ook aan de ergonomie. Door de spleet in het midden lig je niet op je ruggengraat. "Hij ligt heerlijk. Je merkt niet eens dat het beton is", aldus de maker, die best behoorlijk trots is op zijn stoel. Hij wil dan ook dat zijn kunstzinnige zitobject er helemaal perfect uitziet bij de officiële opening, op 4 mei. "Ik ga 'm nog poetsen met azijn, om de kalksporen weg te krijgen."/●

Foto: Bart van Overbeeke

Robots ten onder, maar niet roemloos

De robots van Tech United hebben afgelopen weekend alle wedstrijden verloren en maakten geen doelpunten tijdens het Robocup Voorjaars-toernooi in het Beursgebouw in Eindhoven. Desondanks was het toernooi ter voorbereiding op het WK in juni voor de fusieploeg van de TU/e en de TU Delft een leerzame onderneming. "We zijn alle voorspelde problemen tegengekomen", zegt Tech United-coördinator Jac Goorden.

Het Nederlands Elftal zou er niet mee thuis moeten komen, maar Goorden is enthousiast over het vertoonde spel van zijn ploeg. "We hebben laten zien dat we kunnen voetballen. Andere ploegen hebben ook gezien dat we potentie hebben." Het hoogtepunt was het moment waarop voor het eerst de vier robots op het veld stonden 'te zoemen'. Maar tijdens de eerste wedstrijd kwamen allerlei onvolkomenheden aan het licht. Zo stoorden de verschillende teams elkaar op het draadloze netwerk. Ook verstoorde

het licht in het Beursgebouw het zicht van de voetballertjes. Volgens Goorden bleef iedereen optimistisch en is er hard gewerkt om de noodzakelijke aanpassingen te doen. "Zaterdag waren de robots echt beter, alleen speelden we de eerste wedstrijd van die dag tegen Philips, een goed team", zegt Goorden. "De tweede speelden we tegen de latere winnaar van het toernooi. Die steekt gewoon met kop en schouders boven de rest uit."

Hoopgevend is de vraag die Tech United kreeg van een Duits team. Dat vroeg of de Nederlanders wat minder hard konden schieten, omdat het bang was dat de Duitse camera's zouden beschadigen. Dit was onmogelijk; Tech United schiet altijd even hard: loeihard. Het enige doelpunt dat het team maakte, was een eigen doelpunt, maar daar wil Goorden het niet meer over hebben. Het vizier is gericht op het WK Robocup 2006 in Duitsland./●

Medezeggenschapsorganen drie TU's presenteren wensen

De medezeggenschapsorganen van de drie TU's (3TU.M) hebben vrijdag 7 april met de drie collegevoorzitters van hun instellingen een wensenlijstje besproken. Het was de eerste keer dat 3TU.M aan de bestuurders vroeg voorstellen die zij inbrachten eens te bestuderen. Vooral het bevorderen van de onderlinge mobiliteit staat bij 3TU.M hoog op de agenda.

Een spoedige afstemming van onderwijszaken tussen de drie TU's is volgens de medezeggenschapsorganen een absolute voorwaarde om de mobiliteit van studenten en docenten te vergroten. Volgens dr. Laurent Nelissen, voorzitter van de Eindhovense universiteitsraad, zijn vooral de studenten positief over meer mogelijkheden om aan de drie instellingen vakken te kunnen volgen, maar is de communicatie daarover nu niet ideaal. Ook moet er volgens 3TU.M zo snel mogelijk een gemeenschappelijke visie komen op het onderwijs. Daarin kunnen zaken als een gemeenschappelijk minorsysteem en een

gemeenschappelijke elektronische leeromgeving, of zelfs een digitale leer- en werkomgeving worden uitgewerkt. Ook moeten de drie TU's een consistente regelgeving nastreven. 3TU.M denkt hierbij aan een gemeenschappelijke bindende jaarcirkel, een consistent beurzensysteem en gelijk collegegeld en de keuze voor een harde of een zachte knip tussen bachelor en master.

Kamerruilsysteem

De mobiliteit van studenten kan volgens 3TU.M ook worden gestimuleerd door bijvoorbeeld het aanbieden van tijdelijke huisvesting aan studenten die een periode in een andere stad gaan studeren, en door het opzetten van een kamerruilsysteem. Voor docenten zou moeten worden gewerkt aan voorzieningen om te kunnen overnachten. Zaken als de verbetering van de Engelse taalvaardigheid bij docenten en het oplossen van het wiskundehiaat van eerstejaars studenten lenen zich ook goed voor een aanpak in 3TU-verband./●

In 't kort

Nieuw bestuur voor Stack

Computer-gebruikersvereniging Stack, die afgelopen december na 23 jaar dreigde te moeten stoppen met haar activiteiten door een tekort aan bestuursleden, heeft toch weer een nieuw bestuur weten te formeren. Onlangs is het 22ste bestuur van M.C.G.V. Stack aangetreden en men heeft bekendgemaakt een aantal nieuwe initiatieven te gaan ontplooiën, zoals het organiseren van workshops, lezingen, excursies en LAN-party's. Die zullen ook voor niet-leden, studenten én medewerkers, toegankelijk zijn.

Thêta valt buiten boot op Varsity

Studentenroeivereniging Thêta is zondag 9 april op het koningsnummer van de Varsity, de oude vier, niet door de voorronde gekomen. Thêta's topteam eindigde daarin als laatste. Winnaar van het onderdeel was Skadi uit Rotterdam. Volgens Thêta-voorzitter Tom van Rijsewijk waren de andere deelnemers aan de beroemde roeirace voor studenten dit jaar gewoon beter. Bovendien werd één van de Thêta-roeiërs op de ochtend van de wedstrijden nog vervangen wegens ziekte. Toch haalde zijn club een gouden plak naar Eindhoven. In de lichte overgangsklasse, de op één na hoogste klasse, waren de vier Eindhovense roeiërs - met stuurman - het snelste.

Mijn wetenschap, jouw wereld

'Mijn wetenschap, jouw wereld' is het thema van het tweede gastcollege in het kader van de Academische Jaarprijs (ofwel de Battle of the Universities). Op donderdag 20 april gaan verschillende sprekers in het Auditorium van de Design Academy in Eindhoven in op de vraag: hoe verkoop je wetenschap aan de krant en aan het publiek? Deze sprekers zijn prof.dr. Niek Lopes Cardozo, hoogleraar Plasmafysica aan de TU/e, en NRC-wetenschapsjournalist Dirk van Delft. Het programma begint die dag om 16.00 uur. Aanmelden kan tot 20 april via tel. 030-2819621. Het gastcollege is georganiseerd in samenwerking met het TU/e-team dat deelneemt aan de Battle. Zie www.academischejaarprijs.nl voor meer info.

In memoriam

Verslagen en verdrietig zijn wij over het onverwachte verlies van onze geliefde vriend en gewaardeerd dispuutgenoot

Joost van der Velde
Lid en oud-Praeses
4 september 1977 - 6 april 2006

Waarde Joost,
Gisteren hebben we je naar je laatste rustplaats gedragen,
Nu staan wij hier en blijven achter met louter vragen.
Jouw vertrek is een gemis in ons leven,
Het leven dat jij vaak kleur kon geven,
Jij had alles in je om in deze wereld te slagen.

Jij kwam uit Twente ons roze leger versterken,
Om je creatief, enthousiast en gedreven tot engel op te werken.
Herinnerd blijven je verhalen, je auto's en sigaren,
Je kracht om bij ziekte de moed te bewaren,
Nu moeten wij de kracht vinden om dit enorme verlies te verwerken.

Met een laatste waardige groet,
Heerendispuut Dignitates

Op donderdag 6 april is onze student Joost van der Velde overleden. Hij studeerde Technische Bedrijfskunde. Hij was bezig met zijn afstudeerproject bij het bedrijf Gemco in Eindhoven. Hij was enthousiast aan dat project begonnen en hoopte het tegen de zomer te kunnen afronden.

Joost heeft het in zijn studietijd bepaald niet gemakkelijk gehad. Ernstige ziekte en andere problemen hebben de voortgang van zijn studie bemoeilijkt. Een tijdlang heeft hij daardoor zijn studie onderbroken. Het getuigde van moed en karakter dat hij besloot om de draad weer op te pakken.

In de perioden dat het goed met hem ging, was Joost vrolijk en energiek. Hij viel op bij docenten doordat hij vragen stelde en bereid was mee te doen als er iets bijzonders gedaan moest worden.

Wij zullen ons Joost herinneren als een sympathieke student die vanuit dieptepunten steeds weer terug wist te komen, tot hij daartoe deze keer geen energie meer heeft kunnen vinden. Wij denken met groot respect aan Joost en wensen zijn familie en vrienden heel veel sterkte toe in deze buitengewoon moeilijke omstandigheden.

Dr. Jimme Keizer, afstudeerbegeleider van Joost
Ing. Baukje Osinga-Kuipers,
studieadviseur Technische Bedrijfskunde

Op donderdag 6 april overleed op zestigjarige leeftijd prof.dr.ir. Frans J.J.G. Janssen, deeltijdhoogleraar Milieutechnologie in de vakgroep Chemische Reactortechnologie aan de faculteit Scheikundige Technologie.

Frans heeft een opmerkelijke carrière doorlopen. Na de middelbare school studeerde hij Chemische Technologie, eerst aan de HTS Eindhoven en daarna aan de TU/e, onder leiding van de beroemde katalyticus George Schuit. Na zijn afstuderen in 1973 werd hij enkele jaren leraar aan het Protestants Lyceum te Eindhoven. In 1976 kwam hij in dienst van de KEMA te Arnhem. Daar ontwikkelde hij zich tot een internationaal bekend expert in onderwerpen als steenkool- en biomassavergassing en milieutechnologie voor de katalytische reiniging van rookgassen. Hij promoveerde in 1987 bij Julian Ross aan de Universiteit Twente. Uit die tijd stamt zijn meest gelezen wetenschappelijk artikel over de DeNOx-katalyse, dat met meer dan 430 referenties een citation classic werd.

In 1995 werd Frans benoemd tot deeltijdhoogleraar Milieutechnologie aan de TU/e, aanvankelijk in de vakgroep Analytische Chemie onder leiding van Carel Cramers en later in de groep Chemische Reactortechnologie onder leiding van Jaap Schouten, waar hij een enthousiast koppel vormde met Krystof Ptasinski.

Frans was een bijzonder gewaardeerde collega. Hij dacht actief mee in beleidszaken en was natuurlijk bovenal actief in onderzoek en onderwijs. Hij heeft in totaal dertig studenten begeleid bij hun afstudeerwerk en ook nog eens tien promoties.

Een jaar geleden werden we opgeschrikt door slechte berichten over de gezondheid van Frans. Hij bleef echter zeer optimistisch en wilde ons doen geloven dat alle problemen maar tijdelijk waren. Hij bleef volop meedenken over de toekomstplannen rondom bio-energie en sprak erover alsof hij alles zelf mede vorm ging geven.

Frans was een warme persoon, een optimist, vol positieve energie, met veel aandacht voor zijn medewerkers en zijn studenten. De TU/e, de vakgroep en de faculteit zullen hem missen en hem nooit vergeten. Hij laat mooie herinneringen na. Wij wensen Marga en de kinderen heel veel sterkte toe bij het verwerken van dit grote verdriet.

Hans Niemantsverdriet,
decaan faculteit Scheikundige Technologie

Onderzoeker schenkt TU/e 25.000 dollar

Dr. Theo Hoeks, onderzoeker bij GE Plastics in Bergen op Zoom en winnaar van de GE Edison Award 2005, heeft de capaciteitsgroep Polymeer Technologie van TU/e-faculteit Scheikundige Technologie onlangs een geldbedrag van vijftientigduizend dollar geschonken. De winnaar van de Edison Award mag het bedrag schenken aan een universiteit naar keuze.

Hoeks is sinds oktober 2005 bezoekend wetenschapper bij de capaciteitsgroep van prof.dr. Piet Lemstra. Hij ontving de prijs en

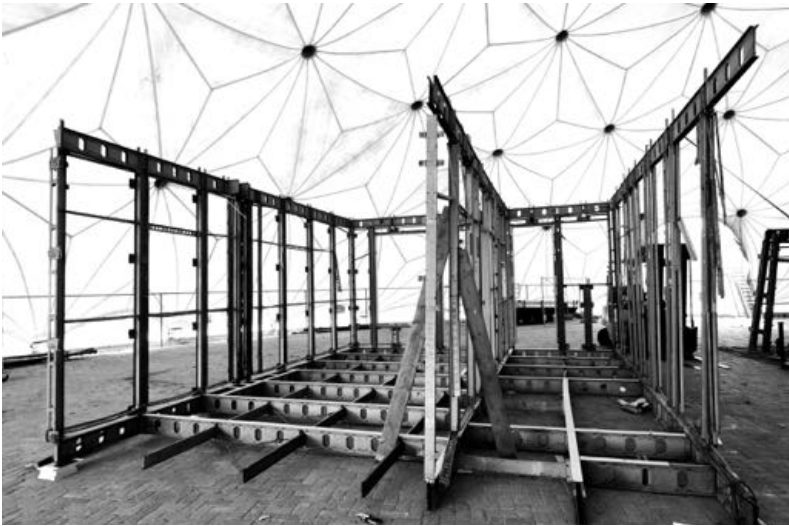
het daaraan verbonden geldbedrag voor zijn uitvinding van antistatisch Lexan, dat als basis dient voor Illuminex diffuse folies, één van GE's nieuwste materiaalontwikkelingen, en voor een aantal andere toepassingen. Lexan trekt minimaal stof aan en behoudt daarbij eigenschappen als transparantie en hittebestendigheid. Ook ontwikkelde Hoeks twee nieuwe types Lexan voor gebruik in autoverlichting, die een betere balans bieden tussen de vloeieigenschappen en hittebestendigheid en snellere cyclustijden en grotere productiviteit mogelijk

maken. Daarnaast was hij mede-ontwikkelaar van het Lexan SLX-materiaal, een GE-product dat het mogelijk maakt om het dure uv-coatingproces te elimineren. Hoeks heeft in de vijftien jaar dat hij nu werkzaam is bij GE Plastics al meer dan vijftientig octrooien op zijn naam staan.

De capaciteitsgroep Polymeer Technologie gaat zijn schenking gebruiken voor de aanschaf van nieuwe apparatuur en zal er bestaande apparaten mee verbeteren, om zo verder onderzoek naar materiaaleigenschappen mogelijk te maken./●

Tweede leven voor ‘Meccano-woning’

Vier Bouwkundestudenten sleutelen momenteel in de Koepel op het TU/e-terrein een Polynorm-woning opnieuw in elkaar. Dik vijftig jaar lang stond in het Eindhovense stadsdeel Strijp een wijkje met 212 van dit soort systeembouwhuizen, maar dat wijkje moet nu plaatsmaken voor nieuwbouw. De faculteit Bouwkunde besloot, samen met Woonbedrijf en de Stichting Wederopbouwvergoed, een exemplaar te redden voor het nageslacht. Eind april moet het huis klaar zijn. Zonder vloerbedekking, meubilair of binnenwanden, want het ‘Meccano-huis’ gaat dienen als studieobject. Volgens Alfons Klaasse Bos (22), projectleider van de verplaatsing en masterstudent Bouwtechniek, was het Polynorm-systeem zijn tijd ver vooruit en kan het nu nog dienen als voorbeeld voor de

systeembouw. Hoe het echter precies in elkaar zat, staat niet meer op papier. De documentatie van Polynorm, een door Philips opgericht bedrijf, is grotendeels verloren gegaan. Op dinsdag 16 mei is er een mid-

dagsymposium over het bouw-systeem. Kosten voor deelname voor studenten: 25 euro, anderen 125 euro. Aanmelden kan op bwk.tue.nl/ade.

Foto: Bart van Overbeeke

Weer meer winst voor TU/e Holding

TU/e Holding, de bv van de TU/e die technostarters financieel op weg helpt, heeft in 2005 1,6 miljoen euro winst gemaakt. Dat is de hoogste winst sinds de oprichting in 1997.

De bv keerde drie ton dividend uit aan de universiteit. In 2004 bedroeg de winst 1,4 miljoen en het dividend 30.000 euro. Holdingdirecteur Ben Hiddinga verwacht over 2006 weer betere resultaten te kunnen rapporteren. De geconsolideerde omzet steeg van 8,7 miljoen (2004) naar 10,8 miljoen. Dit betreft de optelsom van de omzetten van de meerder-

heidsdeelnemingen plus de omzet van de holding zelf. De stijging komt vooral door de toename van de activiteiten van Euflex, dat een omzet draaide van 4,1 miljoen.

De grootste bijdrage in de winst kwam van het bedrijf AccTec, het bedrijf dat het Cyclotron exploiteert en er onder meer radioactieve middelen voor medische toepassingen maakt. Alle vijftien andere participaties van de holding maakten ook winst, behalve het in 2004 opgerichte Hemolab. Dat bedrijf zou last hebben van aanloopp Problemen. Verder is de holding vorig jaar in vier nieuwe bedrijven gestapt. De bv van de universiteit heeft 32,3

procent van de aandelen van Magna View bv in handen, dat softwaretools maakt voor de visualisatie van complexe managementinformatie. Hybrid Catalysis bv ontwikkelt katalysatoren voor de petrochemische industrie. TU/e Holding heeft in dit bedrijf een belang van 61,1 procent. Daarnaast neemt de holding voor 12,3 procent deel in WebALT Inc, dat een systeem voor online onderwijs exploiteert. De participatiemaatschappij was ook betrokken bij de start van Novameer bv, maar de deelneming werd nog in hetzelfde jaar verkocht./●

ASML op zoek naar starter

ASML, producent van machines voor de chipsindustrie, richt zich dit jaar nadrukkelijk op de werving van starters voor onderzoek en ontwikkeling. Het Veldhovense bedrijf, wereldleider in deze tak van sport, wil naar schatting vijftig jonge masters of science aantrekken. Vooral experts op het gebied van de elektrotechniek, wis- en natuurkunde en mecatronica zijn gewild.

Volgens Jan Willem E. Bos, verantwoordelijk voor de personeelswerving bij ASML, wil het

bedrijf met het aantrekken van starters jong talent binnenhalen en daarmee tegelijkertijd nieuwe, creatieve impulsen in het bedrijf brengen. “We streven naar evenwicht in het personeelsbestand en hebben behoefte aan mensen die nog niet zijn uitgeleerd”, legt Bos uit. De Veldhovense onderneming, met wereldwijd 5600 werknemers, heeft ook enkele tientallen aio's in dienst. Dat aantal zal niet dramatisch groeien de komende jaren, verwacht Bos. “Dergelijke mensen laten we onderzoek doen dat we normaal

misschien net niet zouden doen, maar dat mogelijkerwijs toch de moeite waard is.” Op dit moment heeft ASML driehonderd vacatures, waarvan tweehonderd voor de afdelingen onderzoek en ontwikkeling. Onlangs hield het bedrijf in Veldhoven al een open dag met het oog op werving van nieuw personeel. Op vrijdag 21 april houdt ASML met hetzelfde doel een zogeheten open nacht om ‘potentiële werknemers het licht te laten zien’ op de afdelingen voor onderzoek en ontwikkeling./●

WHAT'S UP?

Met mijn verstand op nul en een blik op oneindig staar ik naar de keukentegeltjes op vijftig centimeter afstand. IJskoud van binnen stop ik mijn handen in het warme sop en mijn enige menselijke aspect op dit moment is de soepele motoriek waarmee ik de vuile borden links van mij schoonmaak met een afwasborstel en rechts van mij in het druiprek plaats. Wat zou het toch mooi zijn als ik een eigen i-afwasser had. Maar dan niet zo'n blikken geval à la Starwars. Nee, het liefst een beetje menselijk gelijkend. Arnold Schwarzenegger uit 'Terminator' voldoet prima. Kan hij mij meteen als een grote broer beschermen als ik net als Danny DeVito mijn louche zaakjes afhandel.

Afgelopen weekend vond RoboLudens plaats in het Beursgebouw en ik heb drie dagen rondgedarteld als een klein jong, mijzelf vergapend aan al dat elektronische vernuft. Een hal vol met voetballende, mensenreddende, interacterende vier- en drie-wielige, twee- en vierbenige robots. Ik kan het nauwelijks bevatten.

“Een rode i-hond kopt de bal prachtig in de kruising en het lijkt erop alsof hij er nog plezier in heeft ook. Achter mij vraagt een i-kat mij vrolijk of ik mijn medicijnen niet vergeten ben. Beledigd als ik mij voel, ros ik zijn elektronikakop van zijn dito romp en een i-uitsmijter vraagt mij vriendelijk doch dringend onmiddellijk het gebouw te verlaten.”

Sindsdien laat de gedachte mij niet meer los. Ik ben verkocht. Ik wil er ook zo één. Zo één die met mij praat, met me gaat stappen, dronken wordt en vrouwen versiert.

“En terwijl ik mij omdraai, zie ik mijn bloedeigen vriendin uit zijn kamer komen, met enkel een handdoek om haar lichaam. Ik kan het niet bevatten. Het wordt weer zwart voor mijn ogen en voor ik het weet, ligt mijn i-huisgenoot in acht stukken.”

Sander van Boxtel is student Elektrotechniek

Record aantal teams bij EUC

Het aantal teams dat zich tot nu toe ingeschreven heeft voor de European University Championships (EUC) 2006, ligt voor drie van de vier sporten al hoger dan bij alle voorgaande Europese kampioenschappen voor studentensport. Alleen voor het waterpoloën wordt nog naar deelnemers gezocht, laat de organisatie weten.

De EUC 2006 worden van 2 tot en met 9 juli gehouden in Eindhoven. Normaal gesproken is elke sport ondergebracht in een andere Europese stad, maar ter gelegenheid van het jubileum van de TU/e zijn vier sporten naar Eindhoven gehaald: tennis, voetbal, volleybal en waterpolo. Bij het volleybal, het tennissen en het voetballen zit het aantal inschrijvers voor zowel dames als heren bijna op het maximum van zestien teams. Alleen waterpolo blijft achter, met in totaal drie ingeschreven teams. Toch heeft de organisatie goede hoop te komen tot zes teams voor zowel dames als heren, zodat er een echte competitie mogelijk is. Oorzaak voor het lage aantal aanmeldingen ligt volgens Tim Speth van de EUC-organisatie bij het feit dat er nog nooit eerder een EUC voor waterpolo gehouden is. Een andere oorzaak zou zijn dat waterpolo niet echt een studentensport is, zeker in de armere Europese landen waar niet altijd het geld beschikbaar is voor een zwembad. Het totaal aantal deelnemende

sporters is bij het huidige aantal inschrijvingen een kleine achthonderd. Ze worden allemaal ondergebracht in recreatiepark De Kempervennen in Westerhoven.

EU-subsidie

De Europese Unie heeft besloten om de EUC-organisatie veertigduizend euro subsidie te geven om 25 vrijwilligers uit alle Europese landen voor drie weken naar Eindhoven te halen. Dat dekt alle kosten voor deze vrijwillige medewerkers: de reis, het verblijf, het eten en zelfs wat zakgeld. Ambtenaren van de EU gaan op zoek naar potentiële vrijwilligers, deze kunnen zich middels een sollicitatiebrief aanmelden. Eén van de vereisten: een grote affiniteit met sport. De EUC-organisatie zet de buitenlandse vrijwilligers onder meer in als begeleider van de sportteams en om de dagelijks verschijnende toernooikrant vol te schrijven. Maar ze mogen ook de meer reguliere klusjes zoals op- en afbouw, catering, bemannen van infostands en organisatie van ontspanningsavonden doen. Overigens staat niet alleen werk op het programma. “Er is ook een recreatieprogramma, zodat ze niet alleen de campus hebben gezien wanneer ze weer naar huis gaan, maar bijvoorbeeld ook het Van Abbemuseum of Amsterdam”, aldus Tim Speth. In totaal werken aan het toernooi een kleine driehonderd vrijwilligers mee./●

Het kampioensteam van Totelos. Foto: Bart van Overbeeke

Totelos naar eredivisie futsal

Studenten zaalvoetbalvereniging Totelos promoveert naar de eredivisie. Het is voor het eerst dat een studentenclub op het hoogste niveau uitkomt in het Nederlandse zaalvoetbal, dat onlangs herdoopt werd tot 'futsal'. Een prachtig resultaat, maar door de eisen die de KNVB stelt aan het meespelen in de eredivisie wordt Totelos wel op kosten gejaagd.

De competitie is nog niet ten einde, maar de vijfde plek in de eerste divisie-B kan Totelos niet meer ontgaan. Doordat er vanaf komend seizoen twee eredivisies zijn -een eredivisie Noord en een eredivisie Zuid-, promoveren dit jaar meer teams dan gebruikelijk. Wie zich kampioen van heel Nederland mag noemen, wordt bepaald door play-offs. Volgens Leroy Dumas, premier van Totelos, hing de promotie al enkele jaren in de lucht. Het eerste team

van de club speelt al zes jaar in de eerste divisie en eindigde nooit lager dan een negende plaats. In het seizoen 2003/2004 werd Totelos zelfs tweede. Het succes van het Eindhovense studententeam is ook anderen opgevallen. “Het is al enkele jaren zo dat betere spelers vertrekken naar andere teams”, aldus Dumas. Omdat ze er sportief meer kansen hebben, maar waarschijnlijk deels ook voor het geld: ook in deze tak van sport worden spelers 'weggekocht'. Om deel te mogen nemen aan de eredivisie, stelt de KNVB overigens wel zware eisen. Zo gaat de contributie voor het eerste team omhoog van 2500 naar 5000 euro. Ook moeten er een trainer en een assistent-trainer komen met de nodige diploma's, er moet een jeugdopleiding zijn -voor spelers onder de 21- en er moeten reclameborden worden geplaatst langs het speelveld. Bovendien

moet er plaats zijn voor minimaal vierhonderd toeschouwers, iets wat niet mogelijk is in het Studentensportcentrum van de TU/e. Totelos sluit dan ook niet uit dat de wedstrijden van het eerste team verhuizen naar het Indoor Sportcentrum aan de Aalsterweg, de enige sporthal in Eindhoven die deze capaciteit wel heeft. De club weet nog niet hoe ze aan het geld gaat komen, maar dat hoeft ze over een jaar pas te weten. Totelos hoeft pas in het seizoen 2007/2008 te voldoen aan alle eisen.

Voor Totelos kan dit eisenpakket de pret niet drukken. Toen de promotie de club niet meer kon ontgaan, na de wedstrijd van 24 maart, bleef de kantine van het Studentensportcentrum bij hoge uitzondering open tot 01.00 uur. “Dat was de enige keer dit seizoen dat de kantine anderhalf uur langer open bleef”, aldus Dumas. “En het stond stampvol.”/●

Studenten van de TU/e gaan steeds vaker voor hun studie naar het buitenland. Voor stage of voor het verrichten van onderzoek, omdat het verplicht is of omdat ze het leuk vinden. Cursorlezers kunnen iedere week over de schouder van een TU/e-student in het buitenland meekijken.

‘Hoe is het?’ is zo’n beetje de meest gebruikte zin in dit land. Elk ‘hallo’ wordt gevolgd door een vrachtlading beleefdheidsvormen. Bij een eerste ontmoeting is het ook niet ongewoon elkaar te omhelzen. We vroegen ons in eerste instantie af waarin we waren beland, maar de gewinning neemt de overhand en we

begrijpen steeds meer aspecten van dit mooie land. Van het tergend langzame leventje tot de soms nog onderdanige, soms racistische Afrikanen. Van de bureaucratie aan de universiteit tot de technologische achterstand wat betreft het internet en van job creation à la Melkert tot de cheap labour waardoor alles er hier goed verzorgd bij ligt. Ook aan de tropische temperaturen valt wel te wennen uiteraard. We studeren hier een semester voor Construction Management & Engineering van de faculteit Bouwkunde. We voeren hier, op eigen houtje, een geweldig project uit waarbij culturele aspecten de bovenaan voeren. Hiervoor verdiepen we ons in het land en zijn elementen. We doen onderzoek in

En hoe is het in Pretoria?

het proces van de ontwikkeling van de Gautrain. Dit is een treinverbinding tussen Johannesburg en Pretoria die veel stof heeft doen opwaaien. De kosten van het project staan gelijk aan 10 ziekenhuizen, 28 extra rijbanen op de snelweg en nog 10.000 goedkope huizen voor in de townships. Tevens is het de vraag of het blanken of zwarten zijn die straks met de trein zullen reizen. Vanwege het vele geweld hier en het pas recentelijk afschaffen van ‘de apartheid’ zullen ze voorlopig niet samen in één trein stappen. Het is zeer interessant om te zien hoe dit land in een ontwikkelingsversnelling is geraakt sinds het is aangewezen als gastland voor het WK voetbal 2010. Het lijkt er echter op dat de overheid doet waar ze zin in heeft en

kritieken snel in de wind slaat. Die mogelijkheid heeft de overheid doordat veel mensen nog blind stemmen op ‘de redders’ (het ANC van Mandela). We zitten met zes man in een internationaal studentenhuis en hebben het geluk dat iedereen dezelfde ideeën heeft. Dit heeft geleid tot een beleid om elk weekend op pad te gaan. We pakken de auto en de backpacker-gids en zien wel wat voor adembenemende plekken we gaan ontdekken. De vele bergen en landschappen, de townships, het duiken in Sodwana Bay waar we tussen haaien en met dolfinen zwommen, maar vooral de fantastische Wild Parks en Nature

Reserves zijn enkele van de wekelijkse trips. Het is indrukwekkend om te zien dat olifanten en neushoorns op twee meter van de auto relaxed meelopen. We maken ons bijna op voor de examens om vervolgens nog een maand door Centraal-Afrika te gaan reizen. We zitten dus middenin het avontuur...

Tim Kloet en Maarten Schäffner, studenten Bouwkunde (www.sjefentiminafrika.nl)

Com-12 als utopisch-realistische

De Goddelozen/Gerard Verhoogt
Foto's/Bart van Overbeeke
Videostills/De Kwekerij

Speciaal voor de TU/e ontwikkelde theatergroep De Kwekerij de lustrumvoorstelling 'De Goddelozen'. Bezoekers van het stuk kunnen ronddwalen in de fictieve stad Com-12, waarvan zij de aspirant-bewoners zijn. In de stad speelt zich een aantal vreemdsoortige en toch niet onmogelijke gebeurtenissen af. 'De Goddelozen' gaat morgen, vrijdag 14 april, in première en is -tweemaal daags- te zien tot 22 april.

Regisseur Joris van Midde

'De Goddelozen', een productie van De Kwekerij (zie kaderstuk), speelt zich af in een toekomstige, utopische stad. Tegelijkertijd is Com-12 realistisch genoeg om niet te ver van onze wereld en tijd verwijderd te zijn. Het publiek dat 'De Goddelozen' bezoekt, vormt de aspirant-bevolking van Com-12, waarvan de naam naar de term 'commune' verwijst. Com-12 wordt geregeerd door een nieuwe, sterke leider. Hij heeft de stad ingericht als de nieuwe heilstaat, waar harmonieus samenleven het opgelegde streven is. Het publiek mengt zich onder de huidige bewoners,

die gespeeld worden door zestig figuranten, in leeftijd variërend van tien tot tachtig jaar.

De titel van het theaterstuk verwijst naar een toekomstige maatschappij waarvan de bewoners totaal ontworteld zijn van hun oorsprong en niet meer weten waar ze vandaan komen. Ze worden overheerst door grote concerns die hun behoefte bepalen. Kortom: het zijn mensen zonder ziel.

In de openingsscène houdt de leider -begeleid door veel licht- en geluidsgeweld- een toespraak en verwelkomt hij de aspirant-bewoners. Hij spreekt van saamhorigheid, harmonie en vrede. Individualisme is uit den boze; dat maakt mensen alleen maar eenzaam. Bovendien is individualisme maar lastig voor hem en zijn ordetroepen. Want om harmonie af te dwingen, heeft hij een Big-Brotherachtige

controle ingesteld. Een onverwachts en spectaculair voorval tijdens de speech zorgt ervoor dat de mensenmassa in paniek uiteenstuift. De bewoners blijven alleen en verdwaasd achter, mede door de dictatuur van de harmonie, waardoor ze alles in Com-12 gedwee ondergaan. Een uitzondering daarop vormen de leden van de underground, die ook in de stad rondlopen.

Pyraprop

Vervolgens nodigt een voice-over, die als gids fungeert, de aspirant-bewoners uit om de stad te bezoeken. Daar zijn diverse locaties te bezichtigen, zoals de rechtbank waar een proces loopt tegen iemand die totaal doorgedraaid is door alle bureaucratie. Het publiek kan die ervaring overigens zelf opdoen in het Bureaucratisch

De Kwekerij bestaat uit Gonny Jüngst (video), Vincent Vriens (video), Hans Maas (acteur/schrijver), Leon de Waal (acteur/schrijver), Batja ten Kortenaar (choreografe/danseres), Jeroen Strijbos (componist), Rob van Rijswijk (componist), Tsjipke Deuzeman (beeldend kunstenaar), Wilco Alkema (sounddesigner), Joris van Midde (regisseur/artistiek leider), Leon van Egmond (productie/runner) en Bregje Delrue (zakelijke leiding). De voorstelling 'De Goddelozen' wordt tweemaal per avond gespeeld, van donderdag 13 (try-out) tot en met zaterdag 15 april en van donderdag 20 tot en met zaterdag 22 april. Aanvangstijden: 19.45 uur en 21.45 uur.

Kijk voor meer informatie op www.dekwekerij.nl en www.tue.nl/sg.

thuisbasis voor ‘De Goddelozen’

Labyrint. In het laboratorium kunnen bezoekers een one-minute-experience opdoen, maar ook deelnemen aan een virologisch experiment of inloggen op het gedachtesysteem van Com-12. ‘De Goddelozen’ kent een eigen taal, met woorden als mintek-systeem, peri-energie, disloc-iemand die van het Com-12-systeem is ontkoppeld, een dissident dus- en Pyraprops, de agenten van het systeem. Daarnaast is er een ‘kas’ waar kinderen uitgebroed worden, die vorm kreeg in een videowall van Gonny Jüngst. Hierin zijn broedsbloemen te zien, vertolkt door twaalf figuranten die bezwangerd zijn met het superzaad van de leider. De kinderen die deze dames baren, kunnen weer door de burgers van Com-12 geadopteerd worden, daartoe gestimuleerd door reclameboodschappen. Verder is er nog een emo-fine-tuning-centrum, maar wat daar gebeurt, blijft nog even geheim.

De locaties zijn allemaal op een eigen, aparte manier aangekleed. Een aantal is gemaakt van materiaal dat ter plekke gevonden is. Zo zijn de contouren van de rechtszaal gemaakt van blauwe doeken die in de kelders zijn gevonden. In de W-hal, de locatie waar het theaterstuk wordt gespeeld, en elders zijn tientallen archiefkasten verzameld waarmee het Bureaucratisch Labyrint is gemaakt

Multimediaal

De Kwekerij bestaat inmiddels tien jaar. Regisseur en artistiek leider Joris van Midde studeerde in 1994 af aan de Academie voor Drama, die toen nog in Eindhoven gehuisvest was. Ook De Kwekerij had haar thuisbasis oorspronkelijk in Eindhoven, maar verhuisde drie jaar geleden naar Tilburg. Van Midde: “Sinds 2003 maken we multidisciplinaire en multimediale producties, die we op steeds wisselende locaties spelen. En in Tilburg is het politieke en culturele klimaat beter voor ons, juist omdat alle kunst disciplines daar goed vertegenwoordigd zijn en door de gemeente gestimuleerd worden. Bovendien zijn er goede banden met theater De Nieuwe Vorst in Tilburg”. In hoeverre onderscheidt de lustrumvoorstelling voor de

TU/e zich van vorige stukken? Van Midde: “De laatste jaren hanteerden we het concept dat het publiek rondgeleid wordt door een voorstelling. Nu, bij ‘De Goddelozen’, kan het publiek vrij door de stad rondwandelen. Bezoekers krijgen niet echt een verhaal met een kop en staart te zien. Je kunt het het beste vergelijken met toeristen die ‘s nachts door een vreemde stad dwalen en in allerlei situaties terechtkomen. Het stuk houdt het midden tussen een theater en museum. Het is ook geen theatrale voorstelling. Eén van de bronnen was natuurlijk George Orwell met zijn boek ‘1984’. Maar altijd belicht met een absurdistisch en tegelijk poëtisch trekje”. Net zoals bij elke productie van De Kwekerij zijn specialisten uit diverse disciplines betrokken: componisten, beeldend kunstenaars, sounddesigners en choreografen. Hoe zijn de diverse kunstdisciplines goed in te passen in het geheel? Van Midde: “Op de diverse locaties die in het stuk de revue passeren, is hun werk te zien; soms alleen als decor, dan weer als autonoom kunstwerk, zoals bij de muzikale lampen op de gaanderij. Het thema van de stad heeft De Kwekerij al vaker gehanteerd. Eén van de redenen daarvoor is dat het een mooi alibi is voor het verhaal, waarin alle disciplines goed tot hun recht komen. Bovendien kunnen belangrijke en actuele thema’s worden behandeld, zoals de bureaucratie en de verzorgingsstaat. Alle kunstenaars zijn er ook vanaf het begin bij betrokken geweest, waarbij de locatie steeds het uitgangspunt was voor het te maken werk. Uitgangspunt is ook om zoveel mogelijk bestaande materialen uit de omgeving te gebruiken”.

De Kwekerij was al eerder op het TU/e-terrein te zien met de spraakmakende voorstelling ‘Nuttelozen van de Nacht’ -in het Gaslab bij Studium Generale- en ‘Diesel I’ en ‘Diesel II’ op het Virus-festival./ ●

Kaarten kosten 7,50 euro; studenten betalen vijf euro. Kaarten zijn van maandag tot en met donderdag, van 12.30 tot 17.00 uur, te koop bij het bureau Studium Generale, kamer 2.02 in het Auditorium. Reserveren kan op dezelfde dagen en tijden via tel. (040) 2472070. Gereserveerde kaarten kunnen op voorstelingsdagen tot een half uur voor aanvang worden afgehaald.

/Ondertussen in ...

Onder deze titel exposeren in het TAC (Temporary Art Centre, Vonderweg 1) enkele fotografen die naar Tsjernobyl zijn geweest. Ze bezochten niet alleen de stad, ook maakten ze foto’s in de verboden zone. Het resulteerde in een aantal imponerende portretten, die op 21, 22 en 23 april in het TAC te zien zijn.

/Le Soldatesse

Valerio Zurlini (1926-1982) was ooit een bekende en gerespecteerde regisseur, die van gelijk belang werd geacht als zijn land- en generatiegenoten Antonioni, Olmi en Pasolini. Tegenwoordig is hij een volstrekt onbekende naam, zelfs bij fanatieke cinefielen. Plaza Futura vertoont zijn werk voor het eerst, in het Nederlands en Italiaans gesproken en Engels ondertiteld. Van zondag 23 april tot en met woensdag 3 mei, te beginnen met ‘Le Soldatesse’. Een groep vrouwen belandt na de verwoesting van hun dorp in de prostitutie. Ze maken aan het eind van de Tweede Wereldoorlog een lange reis door Griekenland, begeleid door drie Italiaanse soldaten, en krijgen een bijzondere band.

/Prof. Wagenaar

Prof. Willem Wagenaar is in Nederland de erkende specialist als het gaat om waarneming, geheugen en beslissen in de context van de rechtspraak. Hij is hoogleraar psychologische functieleer aan de universiteiten in Leiden en Utrecht. Regelmatig wordt zijn advies gevraagd als het in de rechtbank over moeilijke zaken gaat. Hij verwierf internationale bekendheid als getuige-deskundige in de rechtszaak tegen Iwan Demjanjuk en in de Eper-Incestzaak. Hij vertelt over zijn werk op woensdag 26 april vanaf 11.45 uur in de Blauwe Zaal van het Auditorium.

/Cuckoo’s Nest

De film met Jack Nicholson als patiënt die naar een psychiatrische inrichting gaat om een gevangenisstraf te ontlopen, is een klassieker. Maar wie naar de theatervoorstelling gaat, kan de film beter uit zijn hoofd zetten, want deze ‘One Flew Over The Cuckoo’s Nest’ is veel meer gebaseerd op het originele boek. En daarin staat de indiaan, een medepatiënt van Nicholson, centraal. Terwijl die in de film een bijrol heeft, waarbij pas op het laatst blijkt dat hij helemaal niet ‘gek’ is. Met Victor Löw, Simone Kleinsma en Bram van der Vlugt. Op 18, 19 en 20 april te zien in de Stadschouwburg Eindhoven.

/DAAU

Ze komen uit Antwerpen en swingen. De bezetting van Die Anarchistische Abendunterhaltung: viool, cello, klarinet en accordeon. Anarchistisch verwijst in dit geval nog het meest naar een verdoemd eigenwijze groep die lekker tussen de bestaande categorieën doorfietst en -swingt met modern-klassieke muziek. Ze combineren traditionele (volks)muziek met allerlei andere stijlen als reggae, elektro, dub, folk, flamenco en Afrikaans. Morgenavond, vrijdag 14 april, te zien in De Effenaar vanaf 21.00 uur.

Machinekamer, controlekamer, torpedokamer. Wat is het zonder bovenkamer?

Geavanceerde technologie staat of valt bij de kwaliteit van de mensen erachter.
Met name bij krijgsmachtonderdelen als de marine, de luchtmacht en landmacht is het ontwikkelen
van nieuwe technologieën sterk afhankelijk van hoog opgeleiden.

Zonder bovenkamer geen torpedokamer bijvoorbeeld. Daarom hebben de marine, de landmacht en
de luchtmacht in samenwerking met TNO iets in het leven geroepen. De HiTecMasterclass.

Een post universitair programma van acht weken waarin je de kans krijgt om TNO en de krijgsmacht
te leren kennen en kennis en vaardigheden uit kunt wisselen.

Een uitwisselingsprogramma van bovenkamers zullen we maar zeggen.

Meer weten? Kijk op www.hitecmasterclass.nl

Defensie

TU/e-ambassadeurs in

De TU/e telt op dit moment 846 afgestudeerden met een buitenlandse nationaliteit -437 studenten en 409 TOIO's; technologisch ontwerpers in opleiding- op een totaal van 26.380 alumni. Ook promovendi gelden als alumni. Hoeveel gepromoveerden met een buitenlandse nationaliteit er zijn, is echter niet bekend. Wel is duidelijk dat het aantal internationale studenten en dus ook het aantal internationale alumni met de invoering van het bachelor-masterstelsel en een toenemend aantal Engelstalige opleidingen de komende jaren verder zal toenemen.

“De TU/e hecht veel belang aan het onderhouden van contacten met haar internationale alumni”, zegt dr. Karen Ali, hoofd van het International Relations Office (IO) en het Onderwijs en Studenten Service Centrum (STU). “Het onderhouden van die contacten vormt onderdeel van het internationaliseringsbeleid van de TU/e. Alumni zijn de ambassadeurs van de universiteit.” Het STU ontwikkelt op dit moment een aantal initiatieven op dit gebied. “Alumni ondersteunen de TU/e bij onderwijsbeurzen in het buitenland, bijvoorbeeld in China. Zij geven daar voorlichting aan potentiële studenten.”

Met de oprichting van het Alumnibureau in de zomer van 2004 heeft het alumni-beleid van de TU/e een belangrijke impuls gekregen. Momenteel richt het Alumnibureau zich met name op de organisatie van de Alumni Lustrumdag op vrijdag 21 april aanstaande en het actualiseren van de database waarin de gegevens van alumni worden bijgehouden. Alumni officer drs. Joost van den Brekel wijst erop dat het achterhalen en bijhouden van contactgegevens een obstakel vormt in het onderhouden van contacten met internationale alumni. In de centrale database wordt wel het geboorteland aangegeven, maar niet de nationaliteit. “Het is lastig om contact te houden als afgestudeerden zich verspreiden over de hele wereld en het is vrijwel onmogelijk ze naar Nederland te halen voor alumnibijeenkomsten.” Als één van de meest internationale alumniverenigingen van de TU/e loopt ook USINET, de alumnivereniging van het postdoctorale User-System Inter-

Buitenlandse alumni/Elke van Cassel
Illustratie/David Ernst

De TU/e heeft internationalisering hoog in het vaandel staan, maar de nadruk ligt vooralsnog op internationale studentenuwerving. De toenemende instroom van internationale studenten zal de komende jaren leiden tot een groeiend aantal internationale alumni die een belangrijke rol kunnen vervullen bij de studentenuwerving, het regelen van stages en afstudeerplaatsen en het opzetten van samenwerkingverbanden in het land van herkomst. Het aanhalen van de banden met internationale alumni staat weliswaar op de agenda, maar tot veel concrete initiatieven heeft dit nog niet geleid.

action (USI)-programma, tegen dit probleem aan. “Ongeveer dertig van onze leden wonen in het buitenland”, zegt voorzitter drs. Olha Bondarenko. “Voor hen is het moeilijk activiteiten bij te wonen. Als we een grootschalig evenement organiseren, komen sommigen wel, maar voor een lezing of een borrel zullen ze niet snel overvliegen. Daarom besteden we extra veel aandacht aan onze website. We zorgen dat de informatie actueel is en dat er regelmatig nieuwe items worden gepost. We hebben ook een digitale nieuwsbrief die twee keer per jaar aan de leden wordt verstuurd en er is een forum waarop leden elkaar kunnen ontmoeten, evenals een mailinglist.”

Alumninet

Het recent geheel vernieuwde Alumninet heeft een soortgelijke functie op centraal niveau. Met deze interactieve website kunnen alumni zelf hun gegevens wijzigen, een persoonlijke pagina aanmaken en contact zoeken met studiegenoten. Juist voor alumni in het buitenland is deze online gemeenschap interes-

sant. “Het is de bedoeling dat het Alumninet op termijn ook beschikbaar wordt in het Engels”, zegt Van den Brekel, “maar dat heeft niet de hoogste prioriteit. Voor buitenlandse alumni die hier een aantal jaren hebben gewoond, zou het registreren in het Nederlands geen probleem moeten zijn”. Bondarenko geeft aan dat dit niet vanzelfsprekend is: “De meerderheid van onze

leden komt uit het buitenland en het USI-programma is volledig in het Engels. Wij hanteren dan ook Engels als standaardtaal. Ik begrijp dat dit voor de universiteit als geheel niet vanzelfsprekend is, maar ik was wel verrast te horen dat de forumdiscussie op de Alumnidag geheel in het Nederlands zal zijn. Dat is een grote bijeenkomst waarin ook internationale alumni geïnteresseerd zijn. Onze leden zouden er zeker naartoe gaan als het programma in het Engels was”. “Het aantrekken van de banden met internationale alumni staat wel op de agenda”, zegt dr.ir. Harmen Kragt, directeur van het Alumnibureau. In het najaar zal het Alumnibureau de aandacht op de buitenlandse alumni gaan richten, in samenwerking met het STU. Bondarenko is ervan overtuigd dat er vanzelf meer initiatieven zullen komen vanuit de internationale alumni zelf: “Dit soort initiatieven moet groeien. Als er behoefte aan is, zullen individuele alumni en alumniverenigingen er werk van maken”. Een belangrijke taak voor het Alumnibureau ligt in het ondersteunen van zulke initiatieven.

Landelijk

Tijdens het Landelijk Overleg Alumni-officers (LOA) op 24 maart werden ervaringen uitgewisseld over het internationale alumnibeleid van de Nederlandse universiteiten. Een aantal universiteiten heeft regiokringen opgezet in het buitenland. De Universiteit Maastricht bijvoorbeeld heeft regiokringen in Brussel, Londen, New York en Düsseldorf. De Erasmus Universiteit Rotterdam heeft kringen in onder andere Spanje, Italië, Zwitserland, Indonesië en de VS. “Eén van de vruchten van de LOA-bijeenkomsten”, zegt Van den Brekel, “is dat universiteiten die een alumnibijeenkomst organiseren in het buitenland collega-universiteiten uitnodigen om daarbij aan te sluiten”. Ook de Nuffic, de Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs, houdt zich in toenemende mate bezig met internationaal alumnibeleid. De organisatie ondersteunt onder andere de Netherlands Alumni Associations (NAA's) in verschillende landen. Deze verenigingen staan

“Ik neem zelf contact op met andere alumni”

“Ik denk dat je als buitenlandse alumnus een andere band hebt met de universiteit”, zegt Seva Nefedov (31) uit Rusland. Hij was van 1997 tot 2001 promovendus bij Technische Wiskunde. Daarna werkte hij nog twee jaar aan de TU/e als postdoc. “Als promovendus heb je al een andere band met de universiteit, maar als buitenlandse promovendus is die band dubbel anders. Je leidt een heel ander soort leven dan de studenten. Bovendien trek je, zeker in het begin, vooral op met andere buitenlanders. Tenminste, dat was mijn ervaring.” Nefedov werkt momenteel als kwantitatieve analist bij zakenbank NIBC in Den Haag. “Ik heb in die zin een blijvende band met de universiteit”, zegt hij, “dat ik mijn huidige baan mede te danken heb aan de ervaring die ik aan de TU/e heb opgedaan. In de commerciële omgeving waar ik nu werk, heb ik veel aan het praktijkgerichte onderzoek dat ik deed op het gebied van industriële wiskunde”.

Ook op privégebied heeft Nefedov nog steeds een band met de TU/e. “Ik heb mijn vrouw ontmoet aan de universiteit”, vertelt hij. “Zij werkte daar al en werkt er nu nog steeds. We wonen op honderd meter van de universiteit. Ik heb ook nog steeds vrienden die er werken. Het komt er alleen niet veel van langs te gaan aan de universiteit. Nu ik in Den Haag werk, maak ik lange dagen. Dat maakt het moeilijk contacten aan de universiteit te onderhouden.” Dat is ook de reden waarom Nefedov niet actief deelneemt aan alumniactiviteiten zoals de alumnidag. Hij is ervan overtuigd dat de uitwisseling van kennis en ideeën vooral vanuit alumni zelf moet komen: “Ik neem zelf rechtstreeks contact op met vrienden aan de universiteit, voormalige collega's en begeleiders als ik ideeën wil uitwisselen. De universiteit kan natuurlijk wel iets ondernemen om dat te vergemakkelijken en te ondersteunen, maar dat gebeurt al”.

“Internet helpt ons contact te houden”

“Ik denk dat de band met de universiteit voor ons hechter is dan voor Nederlandse studenten”, zegt Gloria Tuquerres (44) uit Equador. “Wij hebben geen familie en in het begin ook nog geen vrienden hier in Nederland. Voor ons vervullen medestudenten, docenten en ondersteunend personeel aan de universiteit die rol.” Tuquerres kwam in 1992 naar Nederland om te studeren aan het Eindhoven International Institute (EII), een programma op het gebied van Elektrotechniek. Dit was een voortzetting van het Philips International Institute (PII) dat in de jaren vijftig werd opgericht door Philips om talentvolle buitenlandse werknemers een opleiding te geven. Eind jaren tachtig werd het programma overgeheveld naar de faculteit Elektrotechniek aan de TU/e. Na afronding van het EII-programma bleef Tuquerres in Eindhoven om haar ingenieurstitel te behalen. Het masterprogramma Elektrotechniek werd in 1993 nog niet in het Engels aangeboden, maar met veel zelfstudie, individuele aanwijzingen van docenten en tentamens die speciaal voor

haar in het Engels werden opgesteld, lukte het haar het tweejarige programma in één jaar af te ronden. Tuquerres werkt momenteel als business analist bij een it-bedrijf, maar is op zoek naar een baan waar ze haar technische kennis beter kan toepassen. “Ik probeer geregeld naar evenementen te gaan die de universiteit organiseert, zoals de Super TU/esdays. Ik heb ook nog contact met docenten en medestudenten uit de tijd dat ik aan de TU/e studeerde.” Het EII-programma werd in 1994 opgeheven, maar de Philips Eindhoven International Alumni Association (PEIAA) blijft actief. Van de in totaal 750 actieve leden hebben er 69 het EII-programma gevolgd en dus aan de TU/e gestudeerd. Tuquerres is secretaris van de vereniging: “Internet helpt ons contact te houden met onze leden verspreid over de hele wereld. Het is goed dat het Alumnibureau de alumniverenigingen ondersteunt. De universiteit is de bindende factor; zij kan mensen bij elkaar brengen”.

het buitenland

open voor alle alumni die hebben gestudeerd aan één van de hoger-onderwijsinstellingen in Nederland. Hoewel hij aangeeft dat dit initiatief door de universiteiten zeer wordt gewaardeerd, benadrukt Van den Brekel dat het universitaire alumnibeleid er in de eerste plaats op is gericht “om de eigen buitenlandse alumni aan de eigen universiteit te binden”.

“De Nuffic wil vooral een ondersteunende rol spelen, zegt beleidsmedewerker drs. Arne Stoffer. De organisatie ontwikkelt momenteel plannen voor een overkoepelende website via welke alumni, hoger-onderwijsinstellingen, overheid en bedrijfsleven met elkaar in contact kunnen komen. “We willen de universiteiten zeker geen aanpak voorschrijven”,

zegt Stoffer. “We willen op basis van onze kennis en ervaring advies geven en verschillende partijen bij elkaar brengen. De universiteiten moeten zeker hun eigen internationale alumnibeleid blijven ontwikkelen, maar op sommige gebieden is het efficiënter om samen te werken. Er komen bijvoorbeeld maar heel weinig studenten uit Afghanistan naar Neder-

land. Als de TU/e daar alléén iets voor gaat opzetten, loont dat niet, maar als alle hoger-onderwijsinstellingen samen iets organiseren wél. Omdat wij een netwerk hebben in de betreffende landen, kunnen wij een belangrijke rol spelen in het ondersteunen van zulke initiatieven.”/ ●

“De TU/e bood mij veel mogelijkheden”

Onder de alumni van de verschillende TOIO-programma's bevinden zich veel buitenlanders. Van de 1628 afgestudeerde TOIO's hebben er 409 een buitenlandse nationaliteit. Ulyana Yordan (29) uit Oekraïne is één van hen. In 2003 voltooide zij het User-System Interaction-programma aan het Stan Ackermans Instituut. “Ik heb twee jaar aan de TU/e gestudeerd en dat waren erg goede jaren”, zegt Yordan. “Het onderwijs verschilde enorm van het onderwijs in Oekraïne. Ik had veel meer mogelijkheden, zelfs meer mogelijkheden dan ik van tevoren had verwacht. Ik kreeg een persoonlijke laptop, ongelimiteerde toegang tot het internet en bibliotheken met een zeer uitgebreide collectie boeken, toegang tot lezingen van wereldberoemde wetenschappers en up-to-date laboratoria.” Ook de sfeer aan de TU/e is Yordan goed bevallen: “Iedereen doet z'n best internationale studenten zich thuis te laten voelen. Buiten het studieprogramma waren er allerlei leuke activiteiten, zoals excu-

sies van ISN/e en goede sportfaciliteiten. Ik hoop de hechte band die ik met de TU/e heb te behouden. Ik heb nog veel contact met mijn medestudenten, via ICQ en e-mail en in 2004 heb ik de USI-alumnibijeenkomst bijgewoond”. Yordan geeft aan dat ze ook veel gebruik maakt van de website van USINET, de alumnivereniging van het USI-programma: “Daar vind ik nieuws over het programma, mijn medestudenten en ons vakgebied. Het zou mooi zijn als er ook zo iets bestond voor de TU/e als geheel”. Van het bestaan van het vernieuwde Alumninet is ze niet op de hoogte. Na haar studie keerde Yordan terug naar Oekraïne: “Mijn huidige baan als productmanager bij Positive Software Corporation zou ik niet hebben gekregen en niet kunnen uitvoeren zonder de kennis en vaardigheden die ik in Nederland heb opgedaan. Bij het ontwerpen van onderdelen voor nieuwe versies van onze software maak ik veel gebruik van mijn vaardigheden op het gebied van interactief design en gebruiksvriendelijkheid”.

“Ik wil graag op de hoogte blijven”

“Ik heb niet echt een blijvende band met de TU/e”, zegt Heru Prajogo (30) uit Indonesië. “Er is geen goed medium om contact te onderhouden met de universiteit. Ik wil graag op de hoogte blijven en heb me al aangemeld bij Alumninet, maar tot nu toe heb ik nog geen bericht of nieuwsbrief van de TU/e ontvangen.” Prajogo heeft wel regelmatig contact met andere alumni van het Architectural Design Management Systems (ADMS)-programma. Hij voltooide het programma in 2004 en keerde daarna terug naar Indonesië. “Voor mij was Eindhoven de juiste plek om mijn vaardigheden verder te ontwikkelen”, zegt hij. Het ADMS-programma werkt nauw samen met het bedrijfsleven en zoals alle TOIO's volgde Prajogo het professional development programma: “Ik heb niet alleen technische en theoretische kennis opgedaan, maar ook allerlei andere vaardigheden die mij van pas komen in mijn huidige werk als senior architect”. “Via de Netherlands Education Center in Jakarta krijg ik regelmatig e-mails van

studenten die naar Nederland willen”, zegt Prajogo. “Alumni vervullen een belangrijke rol in de werving van studenten. Zij kunnen potentiële studenten vertellen over het onderwijs en de levensomstandigheden in Nederland.” Doordat hij nog maar weinig contact heeft met de TU/e, weet Prajogo echter niet of de informatie die hij verstrekt nog klopt. Hij heeft een suggestie om deze situatie te verbeteren: “Ieder jaar organiseert de Netherlands Education Center een beurs over studeren in Nederland. Als de TU/e hier ook aan deelneemt, kan zij misschien meteen een bijeenkomst voor alumni organiseren. Gewoon een kleine bijeenkomst na afloop van de beurs, waar alumni elkaar kunnen ontmoeten en informatie kunnen uitwisselen over de TU/e en Nederland in het algemeen. Zo'n alumnibijeenkomst vormt een belangrijk middel om de knowhow van alumni up-to-date te houden. Ik zag dat de Rijksuniversiteit Groningen dit al doet”.

**Help mee
in de strijd tegen
kindersterfte**

Word nu lid van Unicef
Bel 0800 1133

unicef
KINDEREN EERST

**universitaire
masters.nl**

Zoek je een universitaire master?
Wil je naar een voorlichtingsdag?
www.universitairemasters.nl

DE ENIGE OFFICIËLE MASTERSITE, VERZORGD DOOR
DE VEERTIEN NEDERLANDSE UNIVERSITEITEN

**Van idee
naar BV!**

Schrijf een solide ondernemingsplan met behulp van gratis profes-
sionele begeleiding en maak kans op: **€25.000,-**

WWW.NEWVENTURE.NL

Ondernemingsplanwedstrijd
New Venture deadline 11 mei

**Ben jij handig met NETWERKEN of PC's:
student, gesjeesd of afgestudeerd?**

**WIE IS HIER EIGENLIJK
HET OPERATING SYSTEM?**

Voor projecten in de ICT zoeken wij parttime en fulltime
medewerkers. Bel een vestiging bij jou in de buurt!

Eindhoven ▶ 040 246 40 55
Delft ▶ 015 262 86 36
Amsterdam ▶ 020 428 71 26
Utrecht ▶ 030 239 20 90
info@ogd.nl ▶ www.ogd.nl

OGD
OPERATOR ▶ GROEP ▶ DELFT

OGD is in 1987 opgericht door studenten van de TU Delft.
Nu werken er ruim 400 studenten en jong afgestudeerden.

Na(ast) je studie een baan? Geen kunst aan!

www.metunilevernaarindia.nl

Deze week is het je laatste kans om je aan te melden voor
de International Field Experience van Unilever in India. Dus
schrijf je vóór 16 april in via de website!

Could it be Unilever

**Wat doet
Hayat nou
bij de
gemeente?**

Ik ga bij mensen in
Amsterdam-Noord thuis
langs om hen te helpen met
vragen over werk, opleiding,
inkomen en leefbaarheid.
Een heel succesvol project
dat nog zeker tot in 2008
zal doorlopen.

De gemeente. Werk dat mensen raakt

mijn uitdaging: concreet helpen

Hayat Aljedyan-Elbouk | 25 jaar | Bewonersadviseur gemeente Amsterdam | lees mijn weblog

www.werkenbijgemeenten.nl

Nuffic booklet explains Dutch attitudes and behavior

Do you ever wonder why your Dutch friends, housemates, fellow students or professors behave a certain way? To help international students to better understand Dutch attitudes and behavior Nuffic, the Netherlands Organization for International Cooperation in Higher Education, has published a booklet entitled 'What?!! Aspects of Dutch culture that can cause friction'.

By explaining the distinctive features of Dutch culture and providing a number of practical tips author Marilyn Warman hopes to help international students avoid misunderstandings, friction and awkward situations in

dealing with the Dutch. Social behavior, ideas about hospitality, the Dutch tendency to plan everything ahead and the Dutch style of communication are among the topics covered.

The importance Dutch people attach to schedules, being on time and planning ahead is one of the topics Warman discusses. "In India only businessmen have agendas", says Mayank Singhal (26) from India, who studies Research Mathematics. "Students are not that well-organized. Here everyone has an agenda." Yan (Jenny) Xiao (25), a PhD candidate with the department of Chemical Engineering, notes: "I also have an agenda now in my Outlook and I actually use

it". Julio Pino (26), an Innovation Management student from Bolivia, notes: "Being on time is very important here. Everyone has a very well planned schedule; not only professors, but students as well. When you work together in a group your fellow students also expect you to be exactly on time. In Bolivia we're always late". He adds: "My Dutch housemates are also very well organized. There is a board on the wall at my student house to divide up expenses. When you buy something for the house you write it down. Bolivian students would never do that".

Rude

Warman also focuses attention on the very direct

way in which Dutch people tend to communicate, explaining that to people from another culture this directness may seem rude. "I noticed this when I invited a group of Dutch people over for dinner", says Singhal. "They didn't like the food and they told me so, straight to my face. That surprised me. In India people will not tell you what they are thinking. Even if they don't like something, they won't tell you." Xiao notes: "Chinese people always say 'yes, yes' - even if they don't understand something. I learned right away that here you should always ask if you don't understand".

Although Singhal, Xiao and Pino have not had any major misunderstandings, they all feel that the Nuffic

booklet would have been useful to them when they first arrived in the Netherlands. "I lived in Amsterdam for seven months a couple of years ago", says Singhal, "so Dutch culture was not entirely new to me when I came to Eindhoven, but I have met many newly-arrived Indian students who were confused about Dutch behavior. For them this would be a very helpful booklet". Xiao notes: "It takes time for international students to get used to Dutch culture. This booklet can make it easier for us to integrate"./●

To order 'What?!! Aspects of Dutch culture that can cause friction' or other Nuffic publications visit www.nuffic.nl.

In short

No Cursor next week

In connection with the Easter holidays there will be no Cursor next week, on Thursday 20 April. The next Cursor, including a special lustrum edition, will appear on Thursday 27 April.

Attendance Dies

Students and employees wishing to attend the Dies celebration on Thursday 27 April who have not registered yet, can collect admission tickets as of next Tuesday, 18 April, at the Office of Doctoral Presentations and Academic Ceremonies in the Hoofdgebouw (ground floor, room 13). Without an admission ticket it will not be possible to attend the ceremony. The reception afterwards in the Muziekcentrum Frits Philips, starting at 17.00 hours, is free.

Massive theft cutlery and crockery

The new cutlery and crockery of the restaurant in the Auditorium is disappearing on a large scale. Since January this year approximately 450 of the 550 sets of cutlery have been stolen. The new, big plates are popular as well: there are only 220 left of the 550 there were in January. The damage is running up to thousands of euros. As a result the staff in the restaurant has to make do with plastic disposables more and more often. In order to meet the shortage of plates, the Domestic Affairs Department (DIZ) has dug up the old plates from the basement again. DIZ is also going to see whether there is old cutlery being stored somewhere that may be used.

Indian music

On Saturday 6 May Asha Eindhoven is organizing 'Sur Malhar', an evening of Indian classical music featuring renowned Sarod master Pandit Rajeev Taranath. Tickets are 15 euros and the proceeds will go to education related projects in India. Location: CKE Concertzaal, Pastoor Petersstraat 180. Time: 8 p.m. For more information see: www.ashanet.org/eindhoven.

The English Page is written by Elke van Cassel. She can be reached at engcursor@tue.nl.

"I can kiss and hug it, Beer!"

On Wednesday 5 April ISN/e organized a beer tasting event for international students, seventeen of whom came to the Stratumseind beer café 'De Bierprofessor' which serves more than a hundred different beers from the Low Countries.

"It is an ISN/e tradition to sing the special beer song before we start tasting", announces Omar Komiha, ISN/e activities coordinator. "I can kiss and hug it, Beer! But I'd rather chug it, Beer! I could really use a, Beer! Beer, beer, beer!", the group sings with great hilarity. After an appetizer of 'pils' the first special beer is served: Floreffe wit, a Belgian Trappist white beer. The menu for this evening includes a total of eight beers, with alcohol percentages varying from 5 to 11.3. "No, we won't all be drinking eight whole beers", says

Komiha. "If we did that we'd be drunk very fast. We'll be tasting with a partner, sharing each beer as well as our tasting notes."

Most of the participants have come primarily to hang out and meet other international students, but there is also a distinctly cultural aspect to this particular event: "Even though most of the beers on the menu are from Belgium, coming to this beer café does seem pretty Dutch", says Information Security Technology student Loren Weith (30) from the United States. "I've noticed that any beer you order here in Holland is usually very good. My favorite is Kriek St. Louis." Electrical Engineering student Christoph Sonntag (27), who is from South Africa, notes: "There are many more beers here than we have in South Africa, so for me it's both a social and a cultural event. I

especially like Hertog Jan and Hoegaarden". Markus Suschelbauer (26), who studies Mathematics and Computer Science, takes a picture of the bottle of Rodenbach in front of him.

"For my friends back home in Austria", he explains. Then he takes a big gulp of this dark beer from West Flanders. "That is terrible", he says, with tears in his eyes. "It tastes like

vinegar." Luckily this particular beer is followed by a round of 'bitterballen'. Finally, something typically Dutch.

Photo: Bram Saeys

Internationalization in steps

According to State Secretary for Education Mark Rutte foul play is not the reason why the pursuit of a more international higher education has been largely ineffective so far. "This is one of those files in which you can only reach your goal step by step."

In a consultation with the student unions the State Secretary reacted to a memo that was recently presented by the ISO. The union alleges that the stringent migration rules are making the Netherlands unattractive for students from outside the EU. Rutte only partly acknowledges the problems chalked out, for that matter. "We did change the policy, of

course. Institutes can no longer attract huge numbers of Chinese to the Netherlands because of financial reasons. The quality of these students must be really good."

Next month the umbrella organizations VSNU and the HBO Council will sign a covenant with the Immigration and Naturalization Service (IND). It arranges among other things that the provision of residence permits to students will be dealt with via the institutes from now on. "And then things will probably run far more smoothly." For non-EU students who need work permits for their internships, for instance, a quick solution is being sought also. "This is by no means

simple. Strict regulations are required to prevent misuse", says Rutte. The ISO also drew attention to the accommodation of foreign students. As they often do not know who to turn to in the Netherlands, they have to make do with the rooms offered to them by institutes. According to the student union these rooms are scarce and expensive. Rutte does not wish to get involved in this, though. "Before long universities will have a profiling fund enabling them to arrange matters such as these properly. I will point out to them the matter of rooms for foreign students, but I do think they have to sort that out themselves." (HOP)/●

Admission foreign trainees liberalized

The Cabinet is going to liberalize the rules of admission for foreign trainees and researchers. An earlier adjustment was not sufficiently effective, as Minister Brinkhorst admitted in the Lower House.

Since the autumn of 2004 a number of highly educated migrants only need to visit one till of the Immigration and Naturalization Service. PhD candidates, postdocs and junior lecturers under thirty are already benefiting from this. Although most of them do not meet the wage criterion of the 'knowledge migrant arrangement' (45,000 euros gross), they do not need to

apply for a Work Permit for non-EU nationals at the Center for Work and Income. Admitted foreign students who want to do internships in the Netherlands are compelled to do so, however. At the instigation of the Lower House and student union ISO the government has now dropped this requirement. Trainees must be able to show a statement signed by their university or 'hogeschool' and their employer. The measure will apply as of 1 October. Trainee medical specialists and trainee technical design engineers will also come under the knowledge migrant arrangement then. (HOP)/●

Algemeen

Bureau Promoties en Plechtigheden

Begeleiding gasten dies

Wij willen graag vijftien studenten inzetten voor het begeleiden van de gasten van de diesviering, op donderdag 27 april in de Stadskerk St. Cathrien van 13.00 uur tot 17.00 uur. Je kunt je vóór 24 april telefonisch of per e-mail aanmelden bij het Bureau voor Promoties en Plechtigheden: penp@tue.nl, tel. 5520.

Mensen

Promoties

Drs. S. de Putter verdedigt op woensdag 19 april zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 5 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt ‘On patient-specific wall stress analysis in abdominal aortic aneurysms’. De Putter promoveert aan de faculteit Biomedische Technologie. De promotoren zijn prof.dr.ir. F.A. Gerritsen en prof.dr.ir. F.N. van de Vosse.

Ir. J.W. Frens verdedigt op woensdag 19 april zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 4 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt ‘Designing for Rich Interaction: Integrating Form, Interaction, and Function’. Frens promoveert aan de faculteit Industrial Design. De promotor prof.dr.ir. L.M.G. Feijs.

L.R. Grabowski verdedigt op maandag 24 april zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 5 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt ‘Pulsed Corona in Air for Water Treatment’. Grabowski promoveert aan de faculteit Technische Natuurkunde. De

promotoren zijn prof.dr.ir. G.M.W. Kroesen en prof.dr. W.R. Rutgers.

Faculteiten

Technische Bedrijfskunde Afstudeervoordrachten

Robert Jan van Schuppen, ‘Repair center selection for reverse logistics and repair services at Flextronics International Europe B.V.’, 13 april, 14.30 uur, Paviljoen R o.16.

Martijn Ars, ‘Alliances in the financial service industry’, 18 april, 14.30 uur, Paviljoen A1.

Chris van Kreijl, ‘De energiecoalitie’, 28 april, 14.00 uur, Paviljoen A1.

Aanmelden tentamen

Sluitingsdatum aanmelden tentamen blok E (18 t/m 13 mei). Aanmelden tentamen kan uitsluitend via OWINFO: <http://owinfo.tue.nl>. Voor tentamens die plaatsvinden in blok E is de sluitingsdatum maandag 24 april.

Studentenleven

Squadra Veloce Wierlertraining

Een training voor de wierlerfanaten. Iedere donderdag van 17.30 tot ongeveer 19.30 uur wordt door Squadra Veloce op wedstrijdsnelheid getraind in de omgeving van Eindhoven. Hierbij zal er aandacht zijn voor stuurmanskunst, in een groep rijden en inhoud kweken. Er wordt in twee groepen gereden, een snelle en een iets minder snelle... Vertrekpunt: politiebureau aan de Aalsterweg in Eindhoven. Mocht je geen racefiets hebben, dan is dat geen probleem; we hebben in het Studentensportcentrum namelijk een leenfiets staan. Voor meer info: trainer@squadraveloce.nl en www.squadraveloce.nl.

BEST Summer Courses

Wil jij ook de zomer in je bol, overdag een actueel technisch onderwerp en ‘s avonds je glas vol? Ga dan op BEST Summer Course; voor maximaal 45 euro twee weken naar een Europese bestemming met twintig tot dertig studenten uit heel Europa. Je gaat samen op excursies, neemt deel aan ontwerpwedstrijden en bezoekt internationale bedrijven. Bovendien is het elke avond feest. Wil jij ook méér van Europa zien, kom dan naar de infobijeenkomst met gratis koffie en cake. Deze vindt vandaag, donderdag 13 april, plaats in de middagpauze, vanaf 12.30 uur in het Auditorium (zaal 12). Voor meer informatie: www.besteindhoven.nl of kom langs in ons hok: Hoofdgebouw -1.24 (bij de pinautomaat de trap af).

Diversen

Studentensportcentrum Gewichtsplan

Slank op vakantie? Neem deel aan gewichtsplan als het in uw eentje moeilijk lukt! Met ingang van woensdag 19 april houdt het Studentensportcentrum wederom een cursus ‘gewichtsplan’. Gewichtsplan is een stapsgewijze en gedragsmatige ondersteuning bij het afvallen. Gedurende acht wekelijkse bijeenkomsten krijgt u informatie en ondersteuning (waaronder weging) bij gewichtsvermindering. De cursus is aansluitend op uw werktijd en is gratis voor studenten en medewerkers met een sportkaart. Voor nadere informatie of inschrijving mail naar G.L.M.Niemans@tue.nl.

Workshop jongleren

Woensdag 19 april start in het Studentensportcentrum een workshop jongleren. Deze workshop staat onder leiding van Martijn van den Burg, een toptalent in Nederland op het gebied van

jongleren. Behalve een verbetering van de oog-handcoördinatie vergroot deze bewegingsvorm ook het concentratievermogen. Jongleren werkt bovendien ontspannend en stressverlagend. Behalve allerlei soorten ballen kun je ook proberen om ringen, kegels en andere voorwerpen ordelijk door het luchtruim te laten zweven. Iedereen met een geldige sportkaart is van harte welkom. De workshops vinden plaats op de woensdagen vanaf 18.30 uur in de gymzaal van het Studentensportcentrum. Zie ook onze website: www.tue.nl/sportcentrum.

Hinderniks Nieuwe leden gezocht

Hinderniks zoekt nieuwe leden! Hinderniks is het TU/e-platform voor en door studenten met dyslexie, RSI, een chronische ziekte of handicap, kortom een functiebeperking. Wil jij jouw ervaringen over dit onderwerp delen, heb je vragen, wil je meedenken over verbeteringen aan de TU/e of ben je gewoon geïnteresseerd? Kom dan op maandag 24 april naar onze bijeenkomst in zaal 12 in het Auditorium, tussen 12.40 en 13.30 uur. Voor (meer) informatie: hinderniks@tue.nl.

Stichting Fonds Studenten-voorzieningen Eindhoven Gehonoreerde aanvragen

Het fonds heeft onlangs aanvragen gehonoreerd van: ETVS Squadra Veloce: een gift van 500 euro voor de organisatie van de Grand Prix TU/e 2006; MATUE de Marketeer: een garantstelling van max. 750 euro op een tekort bij de organisatie van het Marketeer Congres 2006; ESAV Asterix: een gift van 250 euro en een garantstelling van 250 euro voor de organisatie van het Nederlandse Studentenkampioenschap Cross; THE Studs: een gift van 150 euro voor de organisatie van de Warming-Up Tournament; BEST Eindhoven: een gift van 1500 euro voor de organisatie van de Lowlands Meeting;

ESDV Footloose: een gift van 2500 euro voor de organisatie van de European Tournament for Dancing Students; Stichting BOQ: een garantstelling van max. 500 euro voor de organisatie van de Softe Ballen Games voor een tekort bij een tegenvallend aantal bezoekers; Kinjin/Humanistisch Studentenraadwerk: een gift van 300 euro voor de organisatie van een drietal activiteiten.

Meer informatie op www.tue.nl/sfse/. Voor het indienen van een verzoek om financiële steun of informatie kan men terecht bij de adviseur van het Bestuur SFSE, mw. Elly van den Broek-Dingen, Studentensportcentrum, O.L. Vrouwestraat 1, 5612 AW Eindhoven (tel. 247 41 82, e-mail: p.v.d.broek.dingen@tue.nl).

Vacatures

Applicatieontwikkelaar en -beheerder kwaliteitszorg (V36294), Onderwijsinstituut (OWI), faculteit Elektrotechniek (0.9 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 10 cao Nederlandse universiteiten bijlage 1 (2217 t/m 3498 euro).

Technical Assistant for Interactive Mathematical Software (V32.956), Discrete Algebra and Geometry, department of Mathematics and Computer science (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 10 cao Nederlandse universiteiten bijlage 1 (2252 t/m 3554 euro).

Voor meer informatie ga naar: <http://vacatures.tue.nl>.

Universiteitsberichten mogen maximaal 150 woorden lang zijn en moeten op de woensdag één week voor plaatsing binnen zijn. Ze kunnen worden gemaild naar universiteitsberichten@tue.nl.

“Belangenverstrengeling dreigt aan universiteiten”

Het bedrijfsleven is sterk tegenwoordigd in de raden van toezicht van de Nederlandse universiteiten. De onafhankelijke controle op het beleid loopt gevaar. Dat concludeert NRC Handelsblad op grond van eigen onderzoek.

De krant heeft uitgezocht bij welke bedrijven de toezichthouders van universiteiten betrokken zijn. De Rabobank blijkt koploper: maar liefst acht toezichthouders aan acht verschillende universiteiten hebben of hadden banden met deze bank. De krant geeft een aantal voorbeelden van beslissingen die nogal gunstig voor de bedrijven uitpakten. Zo hebben de Rijksuniversiteit Groningen en de Gasunie samen het Energy Delta Institute opgericht, een onderzoekscentrum en business school op het gebied van kennis over aardgas. De voorzitter van de Groningse raad van toezicht was voorheen de baas van de Gasunie. Kon de raad eigenlijk wel zuiver oordelen over de oprichting van het instituut, vraagt NRC Handelsblad zich af. De raad van toezicht hoort in

principe alleen oog te hebben voor de belangen van de universiteit. Hij vervult een belangrijke controlerende rol, vooral nu de overheid steeds verder terugtreedt. De raad keurt bijvoorbeeld de begroting goed, benoemt en ontslaat de universiteitsbestuurders en geeft zijn fiat aan grote investeringen en samenwerkingsprojecten.

Geen bewijzen

Universiteitenvereniging VSNU ziet geen problemen. “Een raad van toezicht heeft geen invloed op het onderwijs en onderzoek”, zegt een woordvoerder. “Ik zie in het artikel helemaal geen bewijzen voor misstanden. Wij hebben zelf ook geen signalen gekregen dat er dingen fout gaan. Het ministerie van OCW benoemt uiteindelijk de raden van toezicht, dus die kan in zulke gevallen ingrijpen.” Het ministerie erkent het gevaar van belangenconflicten in raden van toezicht. In vier gevallen heeft het (her)benoemingen van raadsleden geweigerd. Eenmaal dreigde er belangenverstrengeling, toen de Universiteit van Amsterdam ABN-Amro-bestuurder Joost Kuiper voordroeg:

ABN-Amro is huisbankier van de universiteit. In reactie op het artikel bevestigt woordvoerder Fennema van OCW dat ondernemers een grote rol spelen in universitaire raden van toezicht. “Op zich is dat niet erg. Het was ook de bedoeling om de universiteiten steviger in de samenleving te verankeren. Wel moet er natuurlijk voor worden gewaakt dat leden van de raden van toezicht andere functies hebben die te dicht bij de universiteit liggen. Dat was bij de ABN-Amro-bestuurder inderdaad het geval.”

Regel

Fennema bewijfelt of het wenselijk en mogelijk is om in de nieuwe wet op het hoger onderwijs een regel te maken voor dit soort kwesties. “Is zo’n regel te streng, dan sluit je te veel capabele mensen uit en is die te ruim, dan mag alles. We zullen het als ministerie per geval moeten beoordelen.” (HOP)/●

AWT-voorzitter: “TTI’s hebben gamma’s nodig”

Technologische topinstituten zijn niet genoeg om de economie te redden. Behalve technologie zijn ook creativiteit en kennis van de markt vereist. Bèta’s hebben de hulp van gamma’s nodig.

Dat meent Joop Sistermans, voorzitter van de Adviesraad voor het Wetenschaps- en Technologiebeleid (AWT) en lid van het Innovatieplatform. Samen met de Delftse hoogleraar Innovatiemanagement Guus Berkhout leverde hij in het Financieel Dagblad kritiek op de TTI’s: “De vraag is of een technologisch topinstituut wel de meest effectieve oplossing is als het eigenlijke doel innovatie is”. De topinstituten zijn fantastisch, licht Sistermans desgevraagd toe, maar de kennis moet ook de markt op. “Goede kennis is bijna overal ter wereld te vinden. De economie die het gaat winnen, zal er vooral creatiever mee omgaan dan de concurrenten. Voor die creativiteit hebben we gammawetenschappers nodig.” “Je ziet het al gebeuren in het topinstituut voor voedselwetenschappen”, zegt hij. “Overgewicht bij kinderen,

suikerziekte bij ouderen; dat zijn onderwerpen waarbij bèta en gamma moeten samenwerken om innovatie te bereiken. Dat kunnen ze niet alleen. Die creatieve kant krijgt te weinig aandacht. We zouden ‘topinstituten voor innovatie’ moeten maken, in plaats van technologische topinstituten.” Werkgeversorganisatie VNO-NCW reageert verbaasd op de kritiek. “Niemand heeft bezwaar tegen gamma’s”, zegt Joke van den Bandt, secretaris technologiebeleid. “Gamma’s kunnen gewoon binnen de TTI’s aan de slag, zoals bij voedselwetenschappen. De topinstituten brengen bedrijven en universiteiten samen om de richting van het onderzoek te bepalen. Dat kan meer omvatten dan alleen technologisch onderzoek. Maar de echte innovatie, de vertaling naar nieuwe producten en diensten, gebeurt uiteindelijk in bedrijven - en niet in topinstituten.” (HOP)/●

“Schot hagel werkt beter dan speerpuntenbeleid”

Innovatiebeleid/HOP
Illustratie/David Ernst

Prof.dr. Arjen van Witteloostuijn, lid van de Raad van Economisch Adviseurs van de Tweede Kamer, verwacht weinig heil van het innovatiebeleid van het kabinet Balkenende. “Sleutelgebieden en topinstituten zijn vlaggetjes waar politici mee kunnen zwaaien.”

“Technologische topinstituten komen er niet alleen op basis van kwaliteit. De handigste mensen krijgen miljoenen-subsidies, maar dat zijn niet altijd de beste. Ik noem geen namen, maar ik ken wetenschappers die heel handig zijn in het schrijven van wervende teksten, terwijl hun onderzoek werkelijk brandhout is. Gekleed in strakke pakken geven ze mooie powerpointpresentaties, terwijl het vooral gebakken lucht is. Ik chargeer misschien een beetje.”

Aan het woord is Arjen van Witteloostuijn. Hij is hoogleraar international economics and business aan de Rijksuniversiteit Groningen en hoogleraar strategie aan de Durham Business School in Groot-Brittannië. Hij is bovendien lid van de vorig jaar opgerichte Raad van Economisch Adviseurs (REA), die gevraagd om ongevraagd advies geeft aan de Tweede Kamer. Eind vorig jaar verwees de raad de ‘sleutelgebieden’ naar de prullenbak. Sleutelgebieden zijn door het Innovatieplatform aangewezen niches waarin Nederland een sterke positie heeft of kan verwerven: het gaat daarbij om de creatieve industrie, high-tech systemen & materialen, water, chemie en flowers & food.

Waarom bent u hier zo sceptisch over? Is het geen goed idee om de krachten te bundelen en versplintering van het budget te voorkomen? “Als ik vandaag al de innovaties van morgen kon voorspellen, werd ik meteen miljonair. Sleutelgebieden en topinstituten zijn vlaggetjes waar politici mee kunnen zwaaien. Ze kunnen ernaar wijzen en zeggen: ik heb wat gedaan. Dat bekt veel lekkerder dan: ik heb goede algemene voorwaarden geschapen die over tien jaar vruchten zullen afwerpen. Maar het bewijs dat zulk speerpuntenbeleid werkt, is uiterst mager. Het is niet zo’n goed idee om nu al onderwerpen aan te wijzen waarin het land straks goed moet worden. Je moet vooral diversiteit creëren en dan merk je wel wie er wint. Je moet met hagel schieten. Als je eenmaal ziet wie het goed doet, mag je best wat meer geld geven aan diens onderzoek. Dat moet dan achteraf op basis van bewijzen gebeuren, en niet tevoren op basis van bureaucratisch giswerk.”

In Finland is wel voor een speerpunt gekozen. Men wilde goed worden in mobiele telefonie. Dat is toch uitstekend gelukt met een bedrijf als Nokia?

“Honderd overheden proberen honderd dingen. Dan is er altijd wel iets wat werkt. Ik heb geen aanwijzingen dat het in Finland een kwestie van wijsheid was. Ze hadden geen kristallen bol waarin ze hun succes konden zien aankomen. Als wij het Finse voorbeeld navolgen, dan hebben we nog altijd, zeg, 95 procent kans dat het mislukt. We kunnen ook geluk hebben, natuurlijk.”

“Het doet me denken aan die boeken van managementgoeroes. Om de paar jaar is er weer iemand die in een flitsend boek de tien beste bedrijven beschrijft. Die spreekt dan van ‘best practices’ en jij moet precies hetzelfde doen als die bedrijven, anders houd je het hoofd niet boven water. Maar als je de uitkomsten van je onderzoek niet vergelijkt met falende bedrijven, dan loop je het risico dat je onzin verkondigt. Je hebt een ijkgroep nodig. En dat het onzin is, blijkt wel: zeven jaar later zijn de meeste van die topbedrijven weer verdwenen.”

Wat zijn volgens u de voorwaarden om het onderwijs en onderzoek te laten bloeien? “Meer concurrentie, liefst ook internationaal. Dat werkt nu eenmaal. De meeste landen die het beter doen dan wij, hebben een vrijere markt in het onderwijs en onderzoek. Kijk maar naar de Verenigde Staten. En ik ken geen tegenvoorbeelden: er zijn geen landen die een competitiever onderwijssysteem hebben en die desalniettemin op ons achterlopen. Ik moet daar overigens wel bij zeggen dat er veel minder landen zijn met een vrij onderwijssysteem dan landen met een beschermde, sterk gereguleerde onderwijsmarkt.”

Waar kan een open onderwijsmarkt dan voor zorgen?

“Als Cambridge een filiaal in Amsterdam begint, krijgt die universiteit nu geen bekostiging. Maar waarom zouden studenten hun leerrechten niet mee mogen nemen naar dat Britse topfiliaal? En als het onderzoek daar beter is dan elders, waarom zou er dan geen Nederlandse overheidsbekostiging naartoe mogen gaan? Zolang dat geld maar in Nederland wordt uitgegeven. Maar gelijke monniken, gelijke kappen: als de Britten hierheen mogen komen, moeten wij ook in Londen onderwijs kunnen aanbieden.”

Als je het beste onderzoek meer geld wilt geven, moet je wel kunnen meten wat de beste onderzoeksgroepen zijn.

“Klopt. En in het huidige visitatiesysteem kan dat niet. Het is een gedrocht. Onderzoeksgroepen kunnen nu zelf hun beoordelingscommissie benoemen. Die commissie mag langskomen als het de onderzoeksgroep lekker uitkomt. De uitkomsten zijn nu ook niet meer onderling vergelijkbaar, laat staan dat je er gevolgen aan kunt verbinden. Zo schep je geen dynamiek. We kunnen beter iedere vijf jaar al het onderzoek landelijk laten beoordelen, liefst door een onafhankelijke buitenlandse commissie. In Groot-Brittannië hebben ze iedere vijf jaar de research assessment exercise: een soort landelijke visitatie. Dat hadden wij tot voor kort ook. Op grond van de uitkomsten wordt een deel van het onderzoeksbudget herverdeeld. Dat is goed, dat stimuleert de concurrentie. Dat hebben we hier nooit gehad.”

Maar via NWO wordt toch ook een groot deel van het onderzoeksbudget op grond van kwaliteit verdeeld?

“Gelukkig wel. Maar daar kleven weer andere nadelen aan. Ik zit zelf vaak in

NWO-commissies en zie telkens dezelfde onderzoekers. Binnen Nederland kent men elkaar te goed. Vandaar dat het zo belangrijk is om buitenlanders te betrekken bij de beoordeling van onderzoekskwaliteit.”

“Ook worden te veel disciplines op één hoop gegooid. Sommige disciplines hebben het binnen NWO moeilijker dan andere. Vooral in multidisciplinaire beoordelingscommissies, en dat zijn ze bijna allemaal, zie je dat. Juristen delven daarin bijvoorbeeld het onderspit. Hun manier van denken en onderzoek doen is totaal anders dan die van economen of natuurwetenschappers, waardoor ze de discussie al snel verliezen. En psychologen, die om de één of andere reden veel invloed hebben binnen NWO, houden veel van experimenten. Als bijvoorbeeld een socioloog of politicoloog geen experiment wil doen, reageren ze al snel sceptisch. Het is moeilijk om elkaars kwaliteit te beoordelen.”

De Raad van Economisch Adviseurs pleit voor drastische maatregelen: hoge investeringen in onderwijs en onderzoek, een soepeler ontslagrecht, meer kansen voor nieuwe aanbieders... Luistert de politiek? “Men hoort ons wel, maar het is nog te vroeg om te weten of ze ook luisteren. Op korte termijn mogen we niet veel verwachten. De coalitiepartijen zijn gebonden aan een regeerakkoord, de verkiezingen komen eraan, dus ze hebben wel wat anders aan hun hoofd dan afspraken openbreken. In de nieuwe partijprogramma’s kunnen we straks lezen wat ze opgestoken hebben. En anders merken we het na de verkiezingen wel. Ik heb op verschillende ministeries discussies gehad met ambtenaren en politici, en die leken niet ongevoelig voor onze argumenten.”/●

“Net als een vorm kan ook een

We kunnen er niet omheen: techniek evolueert. De vergelijking met Darwins gedachtegoed is bijna volmaakt. Termen als ‘de volgende generatie’ worden gebruikt om consumenten te verleiden tot de aanschaf van bijvoorbeeld verbeterde spelcomputers. Selectie hoort nu eenmaal bij evolutie, net als variatie. “Er is een ongelofelijke diversiteit in de vorm van producten”, vertelt de in Delft opgeleide industrieel ontwerper. “Maar ondanks die uiterlijke variëteit is de bediening van al die apparaten ongeveer hetzelfde. Je hebt vrijwel altijd één of ander menu op een lcd-scherm en een aantal knoppen waarmee je daar doorheen navigeert. Soms zijn die knoppen innovatief, zoals het veelgeprezen draaiwiel van de iPod, maar het principe blijft hetzelfde. Niet zo vreemd, want dat lijkt op de interactie die we met de computer hebben.”

Voelen

“Ik houd me bezig met mens-product-interactie”, vertelt Frens. “Dat is een op consumentengoederen gerichte tak van het veld mens-machine-interactie. Ik zie de veelheid aan variatie in vorm en het gebrek daaraan in bedieningsmogelijkheden en vraag me af: is dit het dan?” Frens ontwerpt producten die ‘rijke interactie’ bieden. “Dat is een manier van ontwerpen die uitgaat van alle menselijke vaardigheden”, legt hij uit. “Dus niet alleen het denken, maar ook het doen en het voelen. Net als een vorm kan ook een actie mooi zijn. Denk bijvoorbeeld aan het draaien aan de knop van een oude radio. Je voelt de fijne mechaniek, ziet de naald verschuiven over de frequentie-aanduiding en hoort het signaal langzaam sterker worden. Dat noem ik esthetische interactie.” “Aan de basis van het begrip rijke interactie liggen twee theoretische gebieden. Ten eerste de theorie van directe perceptie, die beweert dat mensen de wereld zien in mogelijkheden tot handelen, gerelateerd aan hun lichaam”, vertelt Frens. “Als ik bijvoorbeeld moe ben, zie ik elk plat oppervlak van een halve meter hoog als een mogelijkheid tot zitten. Ook als het een boomstronk is.” Daarnaast dook hij dieper in de principes van ‘tangible interaction’, een fysieke manier van omgang met computers. “Als je bijvoorbeeld een hamer vastpakt en voelt

Rich interaction/Bram Verhees
Foto’s/Bart van Overbeeke

“We omringen ons tegenwoordig met elektronica”, beweert ir. Joep Frens van de onderzoeksgroep Designed Intelligence aan de faculteit Industrial Design. En hij heeft gelijk. De mp3-spelers, PSP’s, navigatiesystemen en mobieltjes vliegen je om de oren. Om nog maar te zwijgen van digitale fotocamera’s, waarvan er vorig jaar voor het eerst meer over de toonbank gingen dan van de ouderwetse rolletjes-verslindende compact-camera’s.

hoe die in de hand ligt, weet je meteen hoe hij werkt”, licht Frens toe. “Het vastpakken is als het ware de gebruiksaanwijzing. Bij moderne elektronica is dat veel minder het geval; dan moet je weten welk knopje wat doet.” Frens’ onderzoeksmethode is ‘research-through-design’, waarbij je kennis vergaart door middel van het ontwerpproces. Frens koos ervoor om het concept van rijke interactie te demonstreren door een aantal digitale camera’s te ontwerpen. Hij definieerde een vijftal thema’s op basis waarvan hij evenzoveel ontwerpen maakte die hij tot in detail uitvoerde in ‘centerfoam’-een soort piepschuim- en karton. De eerste uitdaging was het ontwerpen van een digitale camera met een mini-

maal aantal bedieningsmogelijkheden. Frens bedacht een camera die nog het meeste lijkt op een creditcard met een gat erin. Het kartonnen model functioneert natuurlijk niet, maar het grappige is dat de camera ook ‘in het echt’ geen foto zou maken. Musea zouden dit soort camera’s kunnen verhuren aan bezoekers. Wanneer die langs een object lopen waarvan ze een foto willen maken, nemen ze de ‘creditcard’ ter hand, kijken door het gat en drukken op de enige knop die het toestel rijk is. De camera maakt vervolgens geen foto, maar registreert waar de bezoeker zich bevindt en waarnaar hij kijkt. Die informatie wordt naar de balie gestuurd, waar foto’s worden afgedrukt die vooraf door professionele fotografen gemaakt zijn. De voordelen

zijn duidelijk: ideale belichting, geen mensen die onverwachts voor je lens lopen en geen flitserschade aan kunstwerken. Een nadeel is dat je geen vrienden kunt fotograferen. “Je kunt het vergelijken met het uitzoeken van ansichtkaarten”, aldus Frens. Het tweede concept dat hij ontwierp, was een camera waarop elke functie zijn eigen bedieningspaneel heeft. Dat betekent bijvoorbeeld dat je voor het maken van de foto en het kijken ernaar twee verschillende schermjes moet hebben. Om de instellingen te veranderen, blader je door verschillende lagen met bedieningselementen heen. Een voordeel daarvan is dat je aan de vorm van de camera precies kunt zien of je foto’s kunt maken of bekijken, iets wat met hedendaagse camera’s niet in één oogopslag duidelijk is.

Skateboard

Ook ontwierp Frens een digitale camera die ‘bij het lichaam past’. Die vage omschrijving werkte hij leuk uit tot een camera die het midden houdt tussen een jojo en een webcam. Het is een bolvormige gadget, bedoeld voor bijvoorbeeld skateboardende jeugd, die perfect in je handpalm past en met een ring aan je middelvinger vastzit. “Als je vriendje een mooie truc op zijn skateboard doet, kun je je arm in zijn richting zwaaien waardoor je de Body Cam als een soort jojo in zijn richting gooit. Op het uiterste punt van de beweging drukt de camera af en via een rolveer keert hij daarna terug naar je handpalm. De kwaliteit van de foto’s zou niet hoog zijn -vergelijkbaar met de camera op je mobieltje-, maar je kunt jezelf erin trainen en daarna bijvoorbeeld spelen met de bewegingsonscherpte.” Daarnaast bedacht Frens een camera die geheel bedekt is met een touch-screen. Hij neemt daarmee een voorschot op flexibele lcd-schermen waarnaar bedrijven als Philips onderzoek doen. Het toestel zou dan ook geen mechanische knoppen hebben: de functies verschijnen naar behoefte op het scherm. “Je kunt bijvoorbeeld bepalen of je de instellingen handmatig wilt regelen of juist volautomatisch”, licht Frens toe. “In dat laatste geval worden er geen overbodige knoppen weergegeven.” Het vijfde en laatste ontwerp werkte Frens, in samenwerking met de

Opereren of niet bij een opgezwollen aorta?

Veel oudere mannen hebben een sterk opgezwollen aorta in hun buik, een zogenoemde abdominaal aorta aneurysma (AAA). Daar merk je meestal niks van. Tot die AAA openscheurt; meestal met de dood tot gevolg. Tijdig ingrijpen is dus van levensbelang. Maar te vroeg opereren is ook niet goed, omdat de gangbare ingreep behoorlijk riskant is. Promovendus drs. Sander de Putter (28) werkte aan een geautomatiseerde methode die ertoe moet leiden dat nauwkeuriger bepaald kan worden of iemand geopereerd moet worden.

Opereren of niet bij een gezwollen aorta? Het antwoord op deze vraag geven medici tegenwoordig op basis van een simpele vuistregel. Is de maximale diameter groter dan 55 millimeter, dan gaat de patiënt onder het mes. Het is tot nu toe de beste, werkbare indicator, maar hij is zeker niet foutloos. Er zijn de nodige gevallen waarbij de AAA -die normaal een diameter van vijftien millimeter heeft-scheurt voordat de 55-millimetergrens wordt bereikt. Aan de andere kant zijn er ook de nodige patiënten bij wie de ingreep wel op tijd komt, maar de compli-

caties zodanig zijn dat het misschien beter zou zijn later of helemaal niet te opereren. Een indicator die mogelijk nauwkeuriger is dan de nu gebruikte vuistregel is de maximale spanning die optreedt in de wand van het opgezwollen bloedvat. Is die maximale spanning zo hoog dat scheuring nabij lijkt, dan is ingrijpen nodig. Makkelijk gezegd, maar hoe meet je die spanning? Zeker zonder dat je patiënten mag opensnijden om erin te kijken om de benodigde data te verkrijgen. Sander de Putter ontwikkelde een methode om een driedimensionaal computermodel te maken van AAA’s op basis van MRI-scans. Uitgangspunt was dat de gehele methode non-invasief moest zijn. “Als je een patiënt regelmatig laat terugkomen voor controle en je moet elke keer gaan snijden, dan is de methode wellicht erger dan de kwaal”, licht De Putter toe. Het grote probleem hierbij is dat de beelden die de computer krijgt niet altijd helemaal duidelijk zijn. Mede als gevolg daarvan heeft het apparaat soms moeite om de contouren van het bloedvat te herkennen. Interpreteert de computer het beeld verkeerd en zet hij daardoor de

wand van het bloedvat op de verkeerde plaats in het model, dan rekent het apparaat dus ook de verkeerde wandspanning uit.

Interpretaties

Hoe kun je nu controleren of het model dat de computer uitrekent goed is, dat het klopt met de werkelijkheid? Je kunt niet even in de patiënt kijken om te vergelijken. En zelfs als je dat wél zou doen, dan klopt het beeld niet meer omdat je door die operatie de condities verandert. De Putter liet daarom een groep experts op basis van MRI-scans de contouren van de bloedvaten tekenen. Mensen zijn namelijk nog altijd beter in het interpreteren van medische beelden dan computers, en dus kunnen ze voor goed vergelijkingsmateriaal zorgen. Maar de verschillende experts bleken ook behoorlijk verschillende interpretaties te hebben van de beelden. Conclusie: als de experts niet een eenduidig beeld kunnen geven op basis van de scans, dan ligt het probleem vooral bij de kwaliteit van die scans. Verder bleek dat de berekende maximale spanning erg gevoelig was voor kleine variaties in de vorm van de AAA.

Daardoor neemt de voorspellende waarde af. Het zou daarom beter zijn om met een wat grover model te rekenen. Maar daarin moet je natuurlijk ook niet doorschieten, want als je te weinig detail opneemt, kun je ook niks meer voorspellen. De juiste mate van detail kan volgens De Putter het beste bepaald worden door een grote groep van patiënten over langere tijd te gaan volgen, zodat je kunt controleren of de gedane voorspellingen uiteindelijk kloppen. Met die kennis kan het model geoptimaliseerd worden. De Putter keek enkele jaren achtereen naar opgezwollen aorta’s, maar hij zag geen druppel bloed. Ook de plaatjes die uit de MRI-scanner kwamen, zag hij al vrij snel niet meer als beelden van patiënten. “Je hoopt op een mooie dataset, op goede plaatjes om je onderzoek vooruit te helpen. Je bent je er niet voortdurend van bewust dat het plaatjes van zieke mensen zijn. Die afstomping komt vanzelf en is misschien ook wel nodig.”/●

Drs. Sander de Putter verdedigt woensdag 19 april vanaf 16.00 zijn proefschrift in zaal 5 van het Auditorium.

actie mooi zijn”

Gemeenschappelijke Technische Dienst van de TU/e, uit tot een volledig functionerend prototype. Dat toestel, een camera zonder labels op de knoppen, werd vorige week al belicht in de rubriek Onder de Loep op de onderzoekspagina’s in Cursor. Het is een indrukwekkende aluminium camera die het binnenwerk van een Canon Powershot A6o heeft, maar qua uiterlijk meer lijkt op een professioneel spiegelreflextoestel. Net als bij de touch-screencamera zijn steeds alleen die functionaliteiten voorhanden die relevant zijn. En net als bij Frens’ tweede ontwerp zie je aan de vorm in welke gebruikstoestand de camera is: foto’s terugzien of knippen. Om een foto te maken, duw je de ‘trekker’ in. Het scherm klapt vervolgens naar achteren, waardoor het beeld bevriest. Er verschijnt dan een knop waarmee je rustig door je foto’s kunt bladeren. Om de foto op te slaan, schuif je het schermpje tegen de geheugenkaart aan. Het gevoel de foto in de kaart te duwen, wordt versterkt doordat de foto van het scherm af schuift, richting geheugenkaart. Om de foto’s terug te zien, wordt het scherm tegen de geheugenkaart aangehouden totdat het vast klikt. Er wordt dan een knop zichtbaar waarmee je rustig door je foto’s kunt bladeren. Het prototype is modulair, waardoor het mogelijk is om verschillende bedieningsmodules te monteren. Frens maakte er daar vier van, elk met een eigen ontwerp-

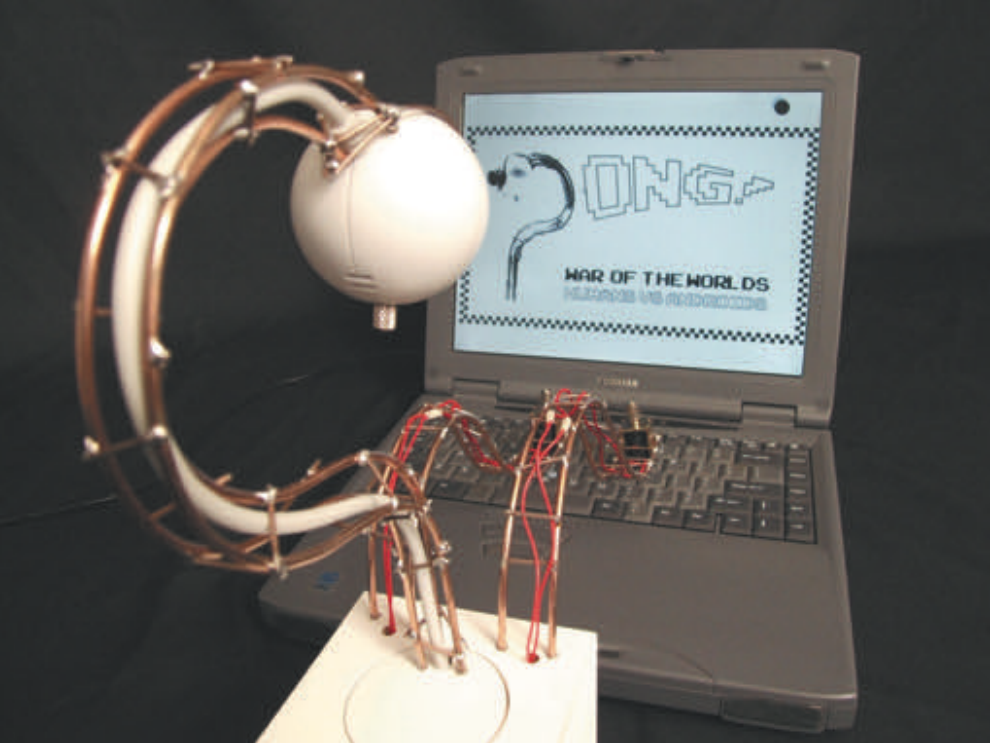
filosofie. Die modules kan hij naar believen op het toestel monteren waardoor verschillende bedieningswijzen met elkaar vergeleken kunnen worden. De minst ingrijpende van de vier configuraties lijkt nog het meest op de klassieke manier waarop we een digitale camera bedienen, terwijl het andere uiterste de hierboven beschreven methode is. Frens vroeg verschillende proefpersonen om met alle vier de uitvoeringen een foto te maken. De effectiviteit van elke variant werd gemeten aan de hand van het aantal pogingen dat een proefpersoon nodig had om een goede foto te maken, terwijl de gebruikstijd een uitdrukking was van de efficiëntie. Op basis van die klassieke maten vond Frens geen duidelijk verschil. “Een prima resultaat”, aldus de onderzoeker, die na zijn promotie aan de faculteit Industrial Design verder gaat als universitair docent. “Dat wil namelijk zeggen dat het uiteindelijk allemaal neerkomt op persoonlijke voorkeur. Het was ook nooit mijn doel om een betere gebruikersinterface te maken; voornamelijk een andere. Als gebruikers die niet als minder praktisch ervaren, kun je concluderen dat het aanbrengen van variatie in de bediening zin heeft.”/ ●

Op woensdag 19 april hoopt ir. Joep Frens op zijn onderzoek naar Rich Design te promoveren. Meer informatie vind je op www.richinteraction.nl.

Indrukwekkend, ondoorgroendelijk; de TU/e-laboratoria staan vol met allerlei apparatuur. Waarvoor dient het en wie gebruikt het waarvoor? Cursor neemt iedere week onderzoeksapparatuur ‘Onder de Loep’.

Heeft u een tip voor deze serie? Mail dan naar cursor@tue.nl.

‘Pong’ was niet de allereerste videogame - die eer gaat naar Spacewar!-, maar wel de eerste regelrechte hit. Je kunt het eenvoudige tennisspelletje, net als de meeste games, ook tegen de computer spelen. “Normaliter zijn je tegenstanders virtuele karakters die allerlei dingen doen die je zelf niet kunt”, vertelt Bas Groenendaal, student aan de faculteit Industrial Design. “Maar onze Mr. Pong is anders.” Samen met Philip Mendels, Yin Chao en Ivo Vos ontwierp hij een robot waartegen je een spelletje Pong kunt spelen. De robot is in slechts vier dagen bedacht en gebouwd naar aanleiding van de module ‘autonoom gedrag’ die het groepje volgde bij dr.ir. Rene Ahn. “Het is een computer die zichzelf bestuurt. Het notebook bekijkt via een webcam zijn eigen scherm. Hij deelt het scherm op in een raster en bepaalt met de camera waar de meeste zwarte pixels zijn, om zo de locatie van het balletje te schatten. Hij rekent op bepaalde intervallen het verwachte eindpunt van die bal uit en stuurt zijn racket naar het

gemiddelde daarvan, door met mechanische armpjes zijn eigen toetsenbord te bedienen.” Mr. Pong is geen geduchte tegenstander, zegt Groenendaal. “Hij rekent snel, maar de beeldherkenning blijft achter bij zijn menselijke tegenstander. Hij slaat ongeveer één op de vier keer mis. Je kunt hem ook tegenwerken door je hand voor de camera te houden. Hij zou dan wraak kunnen nemen door jouw racket kleiner te maken - hij blijft per slot van rekening de baas. Het is natuurlijk een gadget, hoewel het idee erachter interessant is. Wij hebben processen die normaliter in de computer verborgen zitten, naar de fysieke wereld verplaatst en daarmee ook onze beperkingen gegeven. Er zijn tientallen boeken geschreven over hoe je robots menselijker kunt maken, maar ik denk dat Mr. Pongs klungeligheid een belangrijk aspect is. Hij is zo aandoenlijk, dat je eigenlijk niet van hem wilt winnen.”

Tekst: Bram Verhees

Overvol spoor vraagt om slim schuiven met treinstellen

Het Nederlandse spoorwegnet behoort tot de drukste van de wereld. Defecte treinstellen of draadbreuken op de ene plaats kunnen daardoor ook een stuk verderop vertragingen veroorzaken. Reden voor de NS om de hulp in te roepen van wiskundigen. Gábor Maróti stelde een aantal modellen op om de materieelplanning van de spoorwegen te optimaliseren. Gisteren, woensdag 12 april, promoveerde hij aan de TU/e op dit onderzoek.

Dit jaar voeren de Nederlandse Spoorwegen voor het eerst in vijfendertig jaar een volledig nieuwe dienstregeling in. Eén van de redenen daarvoor is het samenvallen van een aantal grote wijzigingen op het Nederlandse spoor. De HSL en de Betuwelijn worden opgeleverd, evenals de verdubbeling van het spoor tussen Utrecht en Amsterdam, en de Utrecht-boog. Hoewel er dus kilometers spoor bijkomen, blijft het druk. Bij het optimaliseren van de dienstregeling kan wiskunde een grote rol spelen. Promovendus aan de faculteit Wiskunde en Informatica Gábor Maróti richtte zich in zijn onderzoek op het toewijzen van

materiaal zodat de NS hoge kwaliteit vervoer kan bieden met een efficiënte dienstregeling. De variabelen waren het type treinstel en het aantal treinstellen per trein. Hiermee kan worden geschoven, zolang maar voldoende zitplaatsen beschikbaar blijven. Ook moeten de operationele kosten niet de pan uitrijzen en mogen natuurlijk niet onnodig veel kilometers worden afgelegd. Als input voor een op te stellen model diende een duidelijke praktijksituatie: de dienstregeling van de Nederlandse Spoorwegen.

Planningshorizon

Een probleem dat naar voren kwam tijdens het onderzoek, was het onderhoud van treinstellen. Welke daarvoor in aanmerking komen, wordt altijd pas een paar dagen van tevoren bekend. “We hebben dan maar een ‘planningshorizon’ van een paar dagen. En na het onderhoud mag een treinstel natuurlijk ook weer niet te lang stilstaan.” Hoewel de NS van elk treinstel het aantal afgelegde kilometers bijhouden, kunnen altijd onverwachte wijzigingen optreden in de planning. Door een draadbreuk of een defecte locomotief kan het zijn dat een treinstel in

een andere plaats moet overnachten dan normaal. “Deze randvoorwaarden waren gegeven. De opdracht van mijn project was om de beschikbare treinstellen toch optimaal te benutten.” De promovendus onderzocht hiertoe twee modellen op bruikbaarheid in de praktijk. Beide bleken wel op dezelfde oplossingen uit te komen, maar het zogenoemde ‘composition model’ kon dit veruit het snelste. Zelfs voor het optimaliseren van de meest complexe problemen van NS Reizigers had het maar een paar uur nodig. De NS gebruiken het dan ook al een tijdje om een deel van de materieelplanning te bepalen. “Dat leidt tot aanzienlijke kostenbesparingen bij NS Reizigers”, aldus onderzoeker Maróti.

De Hongaar deed zijn promotieonderzoek aan het Centrum voor Wiskunde en Informatica in Amsterdam. Zijn promotor was prof.dr.ir. Bert Gerards, die ook deeltijdhoogleraar is binnen de TU/e-capaciteitsgroep Besliskunde en Stochastiek. Het project werd gefinancierd door het Europese AMORE-netwerk (Algorithmic Methods for Optimizing the Railways in Europe), NS Reizigers en de TU/e./ ●

Onderzoek in het kort

Onderzoekssubsidie voor Maarten Merkk

Dr. Maarten Merkk, universitair docent aan de TU/e, heeft afgelopen maand ‘Young Investigator Grant’ toegewezen gekregen van het Human Frontier of Science Program. Dit is een internationale organisatie die fundamenteel onderzoek naar de complexe mechanismen van het levende wezens stimuleert. Het onderzoeksvoorstel van Merkk betreft een samenwerking met de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem. Het team krijgt jaarlijks driehonderdduizend euro, voor een periode van drie jaar. Het onderzoek richt zich op de manier waarop eiwitten de koperconcentratie in een cel bewaken. Maarten Merkk is universitair docent Protein Engineering aan de TU/e-faculteit Biomedische Technologie.

Met de neus in de wind

Het is een rustige zomermiddag in 1985 in het Duitse Sauerland. De 22-jarige Leon Wolters stapt in zijn zweefvliegtuig, een kunststof uitvoering, een tamelijk modern ding voor die tijd. Hij wordt met een optrekliër de lucht ingestuurd. Net los ontdekt de Werktuigbouwkundestudent een vreemde schaduw op de grond. Hij kijkt om zich heen en ziet op vijftig meter afstand een straaljager op zich afkomen, naar later bleek een Amerikaans gevechtsvliegtuig, Thunderbolt type A10. Op een hoogte van 250 meter overleef je zo'n crash niet, realiseert Wolters zich. 'Dan maar vol raken', hoopt hij. De straaljager treft het zweefvliegtuig in de staart en de student tuimelt met hoge snelheid stuurloos richting aarde. Op een hoogte van enkele tientallen meters tilt de neus zich op en krijgt het toestel een lift. Wolters gelooft weer in een ontsnappen aan de dood en zet zich schrap om de klap op te vangen. Het treffen met de grond is hard, maar Wolters overleeft het ongeluk. Ruim twintig jaar later brengt de voormalig student jaarlijks nog altijd zo'n vijftig uren door in een zweefvliegtuig. Onlangs kocht de inmiddels 43-jarige Wolters, die een eigen bedrijf heeft, samen met vier andere vliegers een toestel voor twee personen, type DG 505. Wanneer die tweede stoel bezet is, geeft dat hem een veilig gevoel. "Sinds die crash realiseer ik me wat het is om te leven", zegt Wolters.

"Ik ben van een arrogante student geworden tot een kwetsbaarder en bewuster mens. Ik heb een heilig ontzag voor het leven. Niet dagelijks en niet de hele dag, maar ik realiseer me hoe snel het afgelopen kan zijn." Hij is er niet religieus van geworden, zegt hij, maar hij dankt er wel een sterk geloof in de mentale kracht van de mens aan. "Het leek erop dat ik mijn enkel en pols niet meer zou kunnen bewegen, maar een wonderbaarlijke genezing maakte dat het helemaal goed kwam. Later ben ik bij een trouwfeest van zweefvlieg vrienden in een brand terechtgekomen. Ook toen herstelde ik verrassend snel. Ik geloof niet dat ik mezelf altijd kan genezen, maar de kracht van de geest speelt een grote rol." In de interviews die Wolters destijds op zijn ziekbed gaf, benadrukte hij telkenmale met klem dat de zweefsport niet gevaarlijk is. "Ik wilde niet dat de sport een slechte naam kreeg." Hij sprak van autorijden dat gevaarlijker was dan zweven en van de aandacht die onterecht naar hem ging in plaats van naar het WK zweefvliegen, dat dat jaar werd gehouden in Italië. Twee leden van de zweefvliegclub ZES zouden meedoen. Hij zei het uit liefde voor de sport en voor de club waarvan hij tot op de dag van vandaag lid is. "Wil je niet teveel nadruk leggen op het gevaar?", vraagt Wolters twintig jaar later, wanneer naar zijn avontuur wordt gevraagd. "Zweefvliegen is juist zo mooi..."

Scherp dankzij het parkeersysteem

'Veel nieuwe technologieën amputeren een vaardigheid van de mens', zei filosoof Marshall McLuhan ooit. Gelukkig hebben we op de campus nu een staaltje techniek dat precies het tegenovergestelde doet: het parkeersysteem.

Vorige week woensdag weigerde de uitrijpoort aan de Dorgelolaan dienst. Oorzaak: een niet al te nauw kijkende gast had behalve zijn uitrijkaartje ook nog een ander stuk papier in de gleuf gestopt. Geen probleem voor deze bezoeker, maar wel voor de daaropvolgende. Diens kaart werd namelijk niet meer geaccepteerd. Waarop bezoeker twee zijn kaartje goed stevig in de gleuf propte. Dat pikte het apparaat niet en ging in staking.

Het is ook wat. Word je na een drukke werkdag geconfronteerd met een apparaat met twee gleuven, een cardreader en maar liefst vijf knoppen. En daar zit je dan met al je plastic: bonuskaart, armlineskaart, bankpas, creditcard, visitekaartjes, telefoonkaart en de laatste aanwinst: de TU/e-kaart. En die laatste, die moet je

langs de cardreader halen. En niet in de gleuf voor de chipper stoppen, zoals de hoofdredacteur van Cursor deze week klaarspeelde. Ja, makkelijk is het niet. Maar het brengt ons wel terug bij die elementaire oefening die we allemaal gedaan hebben toen we

een jaar of twee waren. Welk vormpje past ook weer in welk gaatje? Fijn, zo'n systeem dat je elementaire vaardigheden traint; houdt je scherp. Zeker handig wanneer je op het punt staat met de auto de openbare weg op te gaan.
Foto: Bart van Overbeeke

Effe zeuren

/Fred Steutel

Het studiejaar '69-'70 bracht ik als assistant professor door aan de University of Texas at Austin, waar ik collega Frans Schurer opvolgde. Sinds die tijd duikt Austin regelmatig in mijn leven op. Vorige week kreeg ik een boze e-mail van een scribent van de Volkskrant, die een muziekfestival in Austin had verslagen. Omdat hij met geen woord rept over de vele bezienwaardigheden van Austin, zoals het roze capitol en de 'university tower', had ik me afgevraagd of hij daar wel geweest was. Ja dus; hij had er zelfs een ongeluk gehad: boos! Boosheid is bijgelegd. Diezelfde dag kreeg ik een e-mailtje van onze vroegere burens in Austin. Zij houden ons al jaren op de hoogte van hun kinderen en kleinkinderen, maar ook van wetenswaardigheden over de U of T. Toen Edger Dijkstra daar de Schlumberger Centennial-leerstoel had geaccepteerd en de Dijkstra's in Austin een huis zochten, stuurden de burens ons knipsels uit de Austin American-Statesman over hun zoektocht naar woningen.

Een nieuwe ontwikkeling in mijn ervaringen met Austin is de aanstaande benoeming van Mary Fanett Wheeler tot eerste vrouwelijke eredoctor van onze instelling. Zij heeft in Austin wiskunde gestudeerd, maar we zijn daar, geloof ik, niet tegelijkertijd geweest. Zij bekleedt nu de Ernest and Virginia Cockrell-leerstoel aan de U of T.

Mary Wheeler en ik hebben, afgezien van de Austin-affiliatie, een paar dingen gemeen: we zijn in hetzelfde jaar geboren (zij is iets jonger) en we behaalden in hetzelfde jaar (laat) de doctorstitel. Er zijn ook grote verschillen. Zij beoefent een andere soort wiskunde en zij is niet alleen van het andere geslacht, maar haar collega dr. Martinez zei ook: "There's a certain Southern-belle quality about her". Aan die laatste kwalificatie kan ik niet voldoen; ik vrees dat ik zelfs geen 'Northern-Beau'-kwaliteiten heb (gehad). Verder is professor Wheeler vast een betere wiskundige dan ik.

Ik verwacht niet echt een eredoctoraat van de University of Texas, maar, wie weet, kan dr.hon. Mary Wheeler straks een goed woordje voor me doen.

Pasen anno 2006 ...

50 EIEREN ZEIJ JE?

VIA GOOGLE KAN IK 221000 PAASEIEREN VINDEN!

